

การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Self-esteem and Anxiety of Job Application of Undergraduate Students
at Faculty of Arts, Chulalongkorn University

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Mental Health

Department of Psychiatry

FACULTY OF MEDICINE

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการทำงาน ทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดย	น.ส.พนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์
สาขาวิชา	สุขภาพจิต
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปิติพร

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีคณะแพทยศาสตร์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุทธิพงษ์ วัชรสินธุ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงรัศมีน กัลยาศิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปิติพร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ณภัทรวรรต บัวทอง)

พินิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์ : การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำ ของนิสิต
ระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (Self-esteem and Anxiety of
Job Application of Undergraduate Students at Faculty of Arts, Chulalongkorn
University) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. พญ.ศิริลักษณ์ ศุภปิติพร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าใน
ตนเอง ความวิตกกังวลในการหางานทำ และปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ. 2562 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ.2563
ด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น ชั้นปีละ 74 คนเท่าๆกัน และใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายในการเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยของแต่ละชั้นปี
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความวิตกกังวลในการหางานทำ
แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบสอบถามบุคลิกภาพ (BFI) และแบบวัดการเผชิญปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
เชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Chi-
square และใช้ Pearson's correlation coefficient ในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความ
วิตกกังวลในการหางานทำ และคะแนนปัจจัยด้านต่างๆที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลางร้อยละ 56.4 ระดับต่ำร้อยละ
25 ระดับสูงร้อยละ 18.6 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับสูงร้อยละ 35.5 ค่าเฉลี่ย
ความวิตกกังวลในการหาทำเท่ากับ 66.69 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตก
กังวลสูงในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่การมีโรคประจำตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวไม่เกินหนึ่ง
แสนบาท ลักษณะงานที่สนใจทำ ด้านนักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล การมีทัศนคติต่อ
สถานการณ์ในการหางานที่คิดว่าหางานได้ยาก การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ การมีบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์
สูง การมีบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวต่ำ การมีบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรต่ำ การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหาต่ำ
และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูง ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้เรียนเพื่อ
เป็นแนวทางส่งเสริมสุขภาพจิตและเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างเหมาะสม
ต่อไป

สาขาวิชา สุขภาพจิต
ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6174257030 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORD: Self-esteem, Anxiety of job application, Undergraduate student

Panitnart Tiensirirerk : Self-esteem and Anxiety of Job Application of Undergraduate Students at Faculty of Arts, Chulalongkorn University. Advisor: Assoc. Prof. SIRILUCK SUPPAPITIPORN, M.D.

The purpose of this descriptive study was to explore the level of anxiety of job application, the level of self-esteem, and factors related to anxiety of job application among undergraduate students at Faculty of Arts, Chulalongkorn University. A cross-sectional design was employed with participation of 296 students in Faculty of Arts, Chulalongkorn University. 74 students of each year were selected to be participants by simple random sampling in the classroom after using the stratified sampling for a total of 296 participants. The data were collected from September 2019 to January 2020. A structured questionnaire was applied to ask about demographic information, anxiety of job application, self-esteem, personality traits, and coping strategy. The data were analyzed by using descriptive statistics such as percentage, mean and standard deviation, Chi-square, Pearson's correlation coefficient where appropriate.

The results showed that 56.4% of students were in moderate level of self-esteem, 25% in low level, and 18.6% in high level. Thirty-five point five percent of students with high anxiety job application were detected. The average score of anxiety of job application was 66.69 with standard deviation of 16.1. Factors related to high level of anxiety of job application included medical problems, family financial status, types of careers interests, attitude about current job search situations, lower self-esteem level, higher scores of neuroticism, lower scores of extraversion, lower scores of agreeableness, lower scores of problem-focused strategy and higher scores of avoidance coping strategy.

These results therefore suggested the need for an action from related parties proactively promoting student's mental health and developing required skills for dealing with anxiety of job application.

Field of Study: Mental Health

Student's Signature

Academic Year: 2019

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ ความช่วยเหลือ และให้ความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านและหลายภาคส่วน

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปีติพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยชี้แนะและให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และคอยให้กำลังใจตลอดทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์แพทย์รัศมน กัลยาศิริ ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ณภัทรวรรต บัวทอง ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ประจำภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ รวมถึงให้การช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ธุรการที่คอยให้ความช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มแรก และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา ขอขอบคุณคณาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรรมการนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2562 เพื่อนักอักษรศาสตร์บัณฑิต รุ่นที่ 79 ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีในการเข้าเก็บข้อมูลในนิสิตทั้ง 4 ชั้นปี ขอขอบพระคุณอาสาสมัครทุกท่าน ซึ่งก็คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นที่ 84 - 87 ที่ให้การช่วยเหลือและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณรุ่นพี่และเพื่อนๆ หลักสูตรสุขภาพจิต ทั้งภาคนอกเวลาและในเวลา ที่คอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณบริษัทเอกซอนโมบิล ในการสนับสนุนค่าเล่าเรียนสำหรับการศึกษาในครั้งนี้และขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและให้ความเข้าใจตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาไปพร้อมๆกันกับการทำงานประจำ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณสมาชิกในครอบครัว คนสำคัญ ตลอดจนคนรอบๆข้างที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และคอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

พนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	1
บทที่ 1	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล	8
การเลือกอาชีพ	11
ความวิตกกังวลในการหางานทำ	12
ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการหางานทำ.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	14

บุคลิกภาพ.....	17
บุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ.....	18
การเผชิญปัญหา.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3	26
วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
บทที่ 4	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป.....	35
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ	45
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ	64
บทที่ 5	66
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผลการวิจัย.....	68
สรุปผลการศึกษา.....	76
ข้อจำกัดการวิจัย	77
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้.....	77
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	79

บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	86
ประวัติผู้เขียน.....	101

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงอันดับอุปสรรคในการหางานของนิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย.....	2
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	35
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	38
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	40
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	41
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	42
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	43
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการเผชิญปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	44
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลความวิตกกังวลในการงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	45
ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล	46
ตารางที่ 11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษา	49
ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว	51
ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการงาน.....	52
ตารางที่ 14 แสดงคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการงานทำ จำแนกตามทัศนคติต่อสถานการณ์การงานทำในปัจจุบัน ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	54

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและทัศนคติต่อการทำงานในปัจจุบันของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	54
ตารางที่ 16 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและทัศนคติต่อการทำงานในปัจจุบันของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	55
ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองกับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย..	56
ตารางที่ 18 แสดงคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการทำงานทำ จำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	57
ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	57
ตารางที่ 20 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	58
ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำกับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน.....	59
ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการด้านบุคลิกภาพ	60
ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำกับคะแนนบุคลิกภาพด้านต่างๆ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน	61
ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการด้านการเผชิญปัญหา	62
ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำกับคะแนนบุคลิกภาพด้านต่างๆ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน	63
ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Logistic Regression.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย (Background and Rational)

นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยนั้น เป็นช่วงรอยต่อระหว่างวัยรุ่นตอนปลาย กับวัยผู้ใหญ่ซึ่งต้องพบเจอกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆในชีวิตและมีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัว เพื่อให้สามารถผ่านพ้นปัญหาต่างๆที่เข้ามาก่อนก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ต่อไป ทั้งนี้จุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มดังกล่าวคือการประสบความสำเร็จในชีวิตผ่านความก้าวหน้าทางอาชีพของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุนี้การทำงานหรือการประกอบอาชีพจึงถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสำคัญเนื่องจากการประสบความสำเร็จในการทำงานทำของนิสิตนักศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถเฉพาะตัวของนิสิตนักศึกษารวมถึงการสะท้อนไปยังคุณภาพของแต่ละสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย

การมีงานทำหรือมีอาชีพประกอบนั้นถือเป็นสิ่งชี้วัดความเป็นผู้ใหญ่⁽¹⁾ ทั้งนี้การประกอบอาชีพถือเป็นการทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ หรือ การทำมาหากิน⁽²⁾ เพื่อให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้ เนื่องจากการทำงานทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเป็นค่าตอบแทนหรือเงินและเป็นการสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม นอกจากการตอบสนองทางความต้องการด้านเศรษฐกิจแล้ว การประกอบอาชีพยังตอบสนองต่อความต้องการด้านอารมณ์และจิตใจอีกด้วย⁽³⁾ สำหรับการเลือกอาชีพนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ความสนใจในอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน ค่าตอบแทน และลักษณะของงาน เป็นต้น เนื่องจากอยู่ในช่วงวัยของการก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่อย่างเต็มตัวภายหลังสำเร็จการศึกษาและจำเป็นต้องตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพ⁽⁴⁾ นิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปในทุกๆสาขาวิชานั้นจะมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์การทำงานที่ไม่แน่นอน รวมถึงสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำและการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาทำงานแทนทรัพยากรมนุษย์ส่งผลให้การแข่งขันในการทำงานทำนั้นสูงเพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่ได้เป็นวิชาชีพเฉพาะ เช่น อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ หรือ สังคมศาสตร์ เป็นต้น จากการศึกษาในปี พ.ศ. 2556⁽⁵⁾ พบว่านิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าวส่วนใหญ่ไม่ได้มองหางานที่ตรงกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษา เนื่องจากสาขาวิชาดังกล่าวไม่ได้มีอาชีพเฉพาะที่รองรับ ทำให้นิสิตนักศึกษาหลายคนมีความสับสน ไม่แน่ใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วตนจะประกอบอาชีพใด

จากการสำรวจภาวะการทำงานทำของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประจำปีการศึกษา 2547 อังอิงใน ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล (2549) พบว่าอุปสรรคในการทำงานของนิสิต

นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสามอันดับแรกคือ หางานที่ถูกใจไม่ได้ ร้อยละ 41.0 รองลงมาคือเงินเดือนน้อย ร้อยละ 24.3 และไม่ทราบแหล่งงาน ร้อยละ 15.5 ดังข้อมูลในตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 1 แสดงอันดับอุปสรรคในการหางานของนิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย

อุปสรรคในการหางานของนิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย	จำนวน (ร้อยละ)
หางานถูกใจไม่ได้	41.0
เงินเดือนน้อย	24.3
ไม่ทราบแหล่งงาน	15.5
หน่วยงานไม่ต้องการ	7.6
ขาดผู้สนับสนุน คน/เงินค่าประกัน	5.6
สอบเข้าทำงานไม่ได้	4.3
ต้องสอบจึงไม่ยอมสมัคร	1.7

นอกจากนี้ในการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล (2549) พบว่า ปัจจัยในด้านคณะมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ นิสิตที่เรียนในคณะที่จบมาแล้วมีวิชาชีพรองรับโดยตรง เช่น คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจะมีความวิตกกังวลในการหางานทำน้อยกว่านิสิตที่จบจากคณะที่ไม่มีวิชาชีพรองรับแน่นอน เช่น คณะอักษรศาสตร์ นอกจากนี้ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและความสามารถทางคอมพิวเตอร์ของนิสิตที่สูงมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำที่น้อยลง อีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ คือ เพศ จากงานวิจัยข้างต้นพบว่าเพศหญิง มีความวิตกกังวลในการหางานทำมากกว่าเพศชาย

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจาะลึกลงไปยังคณะที่ไม่ได้มีสาขาอาชีพที่ชัดเจนหรือเป็นวิชาชีพเฉพาะที่รองรับภายหลังสำเร็จการศึกษา คือ สาขาวิชาในสายมนุษยศาสตร์ เนื่องจากในการศึกษาที่ผ่านมาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตนักศึกษาระดับชั้นปีสุดท้ายเท่านั้น และเป็นการศึกษารวมในทุกๆคณะไม่ได้เฉพาะเจาะจงสาขาวิชา เพื่อศึกษานิสิตนักศึกษาในสายมนุษยศาสตร์และในแต่ละชั้นปีมีความวิตกกังวลที่แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษานิสิตนักศึกษากลุ่มดังกล่าว ทั้งสี่ชั้นปี เนื่องจากนิสิตนักศึกษาทั้งสี่ชั้นปีนั้นอยู่ในช่วงวัยเปลี่ยนผ่าน

ระหว่างวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่ โดยประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือการเห็นคุณค่าในตนเองที่เป็นปัจจัยทางด้านจิตใจปัจจัยหนึ่งของวัยรุ่นซึ่งผลต่อพฤติกรรม⁽⁶⁾ อารมณ์ต่างๆรวมถึงการตัดสินใจและปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำ

ทั้งนี้การศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองและความสำคัญของการเห็นคุณค่าแห่งตนต่อพฤติกรรมมนุษย์นั้นได้รับความสนใจ และมีผู้ศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน และต้องอาศัยการปรับตัวอย่างมาก William James⁽⁷⁾ ได้กล่าวไว้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองนั้นมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่เกิดขึ้นจริงและความคาดหวังในความสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาร่วมกัน และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยอื่นๆที่อาจมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตทั้ง 4 ชั้นปี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ร่วมกันหาแนวทางการช่วยเหลือนิสิตเพื่อเตรียมตัวในการหางานเพื่อลดความวิตกกังวลที่อาจเกิดขึ้นในการหางานทำ

คำถามการวิจัย (Research Questions)

1. นิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีระดับความวิตกกังวลในการหางานทำเป็นอย่างไร
2. การเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร
3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร

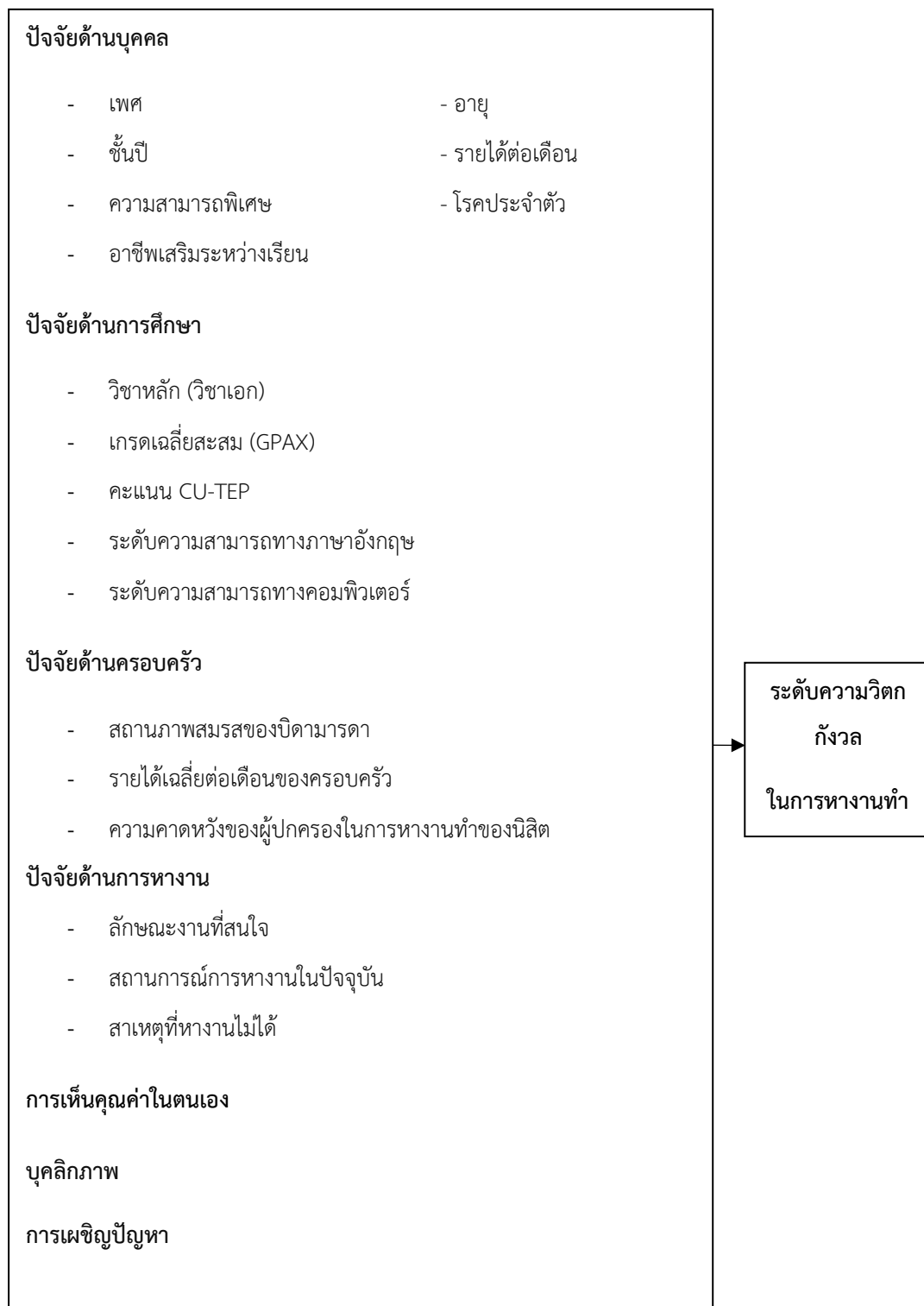
วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ตัวแปรตาม(Dependent Variable)

ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption)

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ 1 – 4 หลักสูตรปกติในปีการศึกษา 2562 อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่กำลังศึกษาในช่วงปีการศึกษาดังกล่าว ไม่รวมถึงนิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรนานาชาติและนิสิตที่อยู่ระหว่างการลาพักการศึกษา ลาป่วย หรือลาภิเษกมากกว่า 3 เดือน

ข้อจำกัดในการทำวิจัย (Limitations)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ Cross-sectional Descriptive studies ซึ่งเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งนอกจากนี้การเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเฉพาะนิสิตภาคปกติ ไม่รวมถึงนิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ และอาจจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งอาจส่งผลต่อการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมวิจัยได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย (Operational Definition)

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การประเมินตนเองและการรับรู้เกี่ยวกับตนเองของแต่ละบุคคลผ่านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ของตนทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสมดุลของความสำเร็จและความคาดหวังในความสำเร็จนั้น ในที่นี้วัดโดยใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง สร้างโดย Morris Rosenberg พัฒนาโดย ศ.นพ.ทินกร วงศ์ปการันย์⁽⁸⁾ เพื่อวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 32 คะแนนขึ้นไปหมายถึงผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า 26 คะแนนหมายถึงผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ความวิตกกังวลในการหางานทำ หมายถึง ภาวะของความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ก่อให้เกิดเป็นความไม่สบายใจความกระวนกระวายใจโดยมีสาเหตุมาจากการต้องเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตและเป็นการแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ในที่นี้วัดโดยใช้แบบวัดความวิตกกังวลในการหางานทำพัฒนาโดย ปิยะพรรณ เอื้ออริยพานิชกุล⁽¹⁾ ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดความวิตกกังวลในการสอบของรังรอง งามศิริ โดยผู้ที่มีคะแนนตั้งแต่ 73 คะแนนเป็นต้นไปหมายถึงผู้ที่มีความวิตกกังวลในการหางานทำสูงและผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่า 46 คะแนนหมายถึงผู้ที่มีความวิตกกังวลในการหางานทำต่ำ

นิสิตระดับปริญญาตรี หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาภายหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาโดยทั่วไปมีทั้งหมด 4 ปี ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงนิสิตคณะอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Benefit and Application)

1. เพื่อช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการทำงานของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความวิตกกังวลในการทำงานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความวิตกกังวล
 - 1.1 ความหมายของความวิตกกังวล
 - 1.2 แนวคิดเรื่องสาเหตุและการเกิดความวิตกกังวล
 - 1.3 อาการความวิตกกังวล
 - 1.4 การประเมินความวิตกกังวล
2. การเลือกอาชีพ
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของการประกอบอาชีพ
 - 2.2 ความหมายของการเลือกอาชีพ
3. ความวิตกกังวลในการหางานทำ
 - 3.1 ความหมายของความวิตกกังวลในการหางานทำ
 - 3.2 ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการหางานทำ
4. การเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 4.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 4.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง
5. บุคลิกภาพ
 - 5.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 5.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพแบบ BFI
6. การเผชิญปัญหา
 - 6.1 ความหมายของการเผชิญปัญหา
 - 5.2 รูปแบบของการเผชิญปัญหา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล

ความหมายของความวิตกกังวล

American Psychiatric Association (APA)⁽⁹⁾ ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวล (Anxiety) ไว้ว่าเป็นการตอบสนองต่อความเครียดที่มีระโยชน์ในบางสถานการณ์ เป็นการเตือนถึงอันตรายเพื่อให้เตรียมตัวรับมือกับอันตรายนั้นที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยทั่วไปความวิตกกังวลมักเกี่ยวข้องกับการหดเกร็งของกล้ามเนื้อและพฤติกรรมหลีกเลี่ยง

Rogers⁽¹⁰⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความไม่สอดคล้องระหว่างโครงสร้างของตนและประสบการณ์ โดยรับรู้ว่าเป็นสิ่งคุกคามโครงสร้างของตนจึงก่อให้เกิดความวิตกกังวล ซึ่งความวิตกกังวลนี้อาจแสดงออกมาเป็นการแสดงออกพฤติกรรมป้องกันตนเอง หรือเป็นสภาวะที่จิตใจไม่สมดุล ทำให้รู้สึกหวาดหวั่นและไม่สบายใจ

Spielberger⁽¹¹⁾ ได้นิยามความวิตกกังวลไว้ว่า เป็นการตอบสนองทางอารมณ์ที่มาจากความเครียด ความหวาดหวั่น ความกระวนกระวายใจ ความไม่สบายใจ และการเปลี่ยนแปลงด้านสรีระจิต ประกอบไปด้วย ความกดดัน การรับรู้ต่อความกดดัน และการตอบสนองทางอารมณ์ ซึ่งหมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการที่บุคคลประเมินความน่าจะเป็น ของเหตุการณ์ในอนาคต ที่เป็นผลของการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต หรือจากสถานการณ์ในอดีตที่คุกคามตน

Ausubel⁽¹²⁾ ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวล ว่าเป็นสภาวะของการสูญเสียความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งหมายถึงแนวโน้มของบุคคลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆด้วยความกลัว เนื่องจากรู้สึกว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะทำให้บุคคลสูญเสียความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

อูบล นิวัติชัย⁽¹³⁾ กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นประสบการณ์ส่วนหนึ่งของบุคคล เปรียบเสมือนสัญญาณเตือนว่ามีความไม่สมดุลภายในจิตใจและอารมณ์เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความสมดุล บุคคลจำเป็นต้องปรับอย่างใดอย่างหนึ่ง

โยธิน ศันสนยุทธ์และคณะ⁽¹⁴⁾ ได้ให้ความหมายความวิตกกังวลไว้ว่าเป็น ภาวะที่บุคคลมีความรู้สึกไม่สบาย วิตกว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้น มีความรู้สึกใกล้เคียงกับความกลัวแต่ไม่ใช่ความกลัว เนื่องจากความกลัวนั้นจะมีความชัดเจนว่ากลัวอะไร

จากความหมายของความวิตกกังวลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความวิตกกังวลนั้น เป็นภาวะของความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นการตอบสนองทางอารมณ์ที่มากเกินไปจากความเครียด ความหวาดหวั่น ก่อให้เกิดเป็นความไม่สบายใจความกระวนกระวายใจ ความรู้สึกดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความกลัวซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ด้านลบในอดีตที่คุกคามตน โดยนำมาใช้ประเมินความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ในอนาคต ทำให้เกิดความวิตกว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้น

แนวคิดเรื่องสาเหตุและการเกิดความวิตกกังวล

Skinner อ้างถึงใน อัมพร ธนวัฒน์สัจจะเสรี⁽¹⁵⁾ ได้กล่าวไว้ว่า การวางเงื่อนไขของสิ่งก่อสร้าง ความไม่พอใจกับสิ่งเร้าทำให้เกิดความวิตกกังวล และความวิตกกังวลนั้นเป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะ กับกับสถานการณ์เพียงเท่านั้น

Freud⁽¹⁶⁾ อธิบายสาเหตุการเกิดความวิตกกังวลไว้ว่า ความกังวลเกิดจากการที่ไม่สามารถ ควบคุมความตื่นเต้นของตนในเด็กทารก เมื่อมีสิ่งเร้าเข้ามากระทบ โดยเฉพาะสิ่งเร้าที่ทำให้ กระทบกระเทือนจิตใจ หรือทำให้เจ็บปวด ตลอดจนการสูญเสียสิ่งอันเป็นที่รัก

Sullivan⁽¹⁶⁾ ได้พูดถึงความวิตกกังวลไว้ว่า ความกังวลนั้นเป็นผลจากการที่ไม่ได้รับการ ตอบสนองที่น่าพึงพอใจ จากความต้องการทางชีววิทยาของแต่ละบุคคล

Melvin อ้างถึงใน ขนิษฐา นาคะ⁽¹⁷⁾ ได้กล่าวไว้ว่าความวิตกกังวลประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ สัญลักษณ์ การคาดการณ์ล่วงหน้า และความไม่แน่นอน

1. สัญลักษณ์ ประกอบไปด้วย ความคิดเห็น มโนทัศน์ ระบบความคิด ค่านิยม ซึ่งสัญลักษณ์ เหล่านี้มีความหมายต่อภายนอกและภายในของแต่ละบุคคล เมื่อใดก็ตามที่เกิดเหตุคุกคามหรือเกิด ความสูญเสียสัญลักษณ์ดังกล่าว บุคคลจะเกิดความวิตกกังวลขึ้น

2. การคาดการณ์ล่วงหน้า หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือเข้ามาคุกคาม อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระดับจิตสำนึกและจิตสำนึก ความขัดแย้งดังกล่าวก่อให้เกิด ความวิตกกังวลแก่บุคคล

3. ความไม่แน่นอน หมายถึง ความไม่ชัดเจน คลุมเครือของเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งไม่อาจ ล่วงรู้ได้ ทำให้บุคคลรู้สึกถูกคุกคามและเกิดเป็นความวิตกกังวล

Mitchell และ Loustau อ้างถึงใน นันทินี ศุภมงคล⁽¹⁸⁾ ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความ วิตกกังวลที่พบได้บ่อยว่า เกิดจากการที่ความปลอดภัยของบุคคลถูกคุกคาม ซึ่งสามารถแบ่งสิ่งคุกคาม ออกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่ สิ่งคุกคามทางชีวภาพ และสิ่งคุกคามต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

1. สิ่งคุกคามทางชีวภาพ เช่น ความเจ็บป่วย การได้รับอุบัติเหตุ การขาดปัจจัยพื้นฐานในการ ดำรงชีวิต ทำให้เกิดความไม่สมดุลในการดำรงชีวิตของบุคคลหรือทำให้ความสามารถของบุคคลลดลง

2. สิ่งคุกคามต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง เช่น การเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของตน ซึ่ง ส่งผลต่อการยอมรับนับถือตนเอง เป็นสิ่งคุกคามที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกสูญเสียศักดิ์ศรีและคุณค่าใน ตนเอง

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ความวิตกกังวลคืออารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ ตั้งแต่ทารกจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต โดยเกิดจากการที่ไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ หรือสิ่งต่างๆรอบตัวได้ ความวิตกกังวลสามารถเกิดได้จากสาเหตุทั้งภายนอกและภายในร่างกายของบุคคล เป็นสภาวะความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัย

อาการความวิตกกังวล

เมื่อเกิดภาวะวิตกกังวลขึ้น ร่างกายของบุคคลจะมีอาการดังนี้⁽¹⁹⁾

1. ด้านร่างกาย การทำงานของระบบต่างๆในร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดอาการต่างๆ เช่น ใจสั่น แน่นหน้าอก ความดันโลหิตสูง วิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ กล้ามเนื้อตึง ปวดเมื่อย อ่อนเพลีย ท้องเดิน ท้องผูก เนื่องจากเกิดการกระตุ้นการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ โดยเฉพาะประสาทซิมพาเทติก

2. ด้านอารมณ์ ความวิตกกังวลก่อให้เกิดความตึงเครียด กระวนกระวาย หงุดหงิด อึดอัด ท้อแท้ สิ้นหวัง รู้สึกไร้ค่า คิดกลับไปมา มักคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะมีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่น โดยไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือ ช่วยเหลือตนเองได้

3. ด้านพฤติกรรม มีการแสดงออกของพฤติกรรมเมื่อเกิดความวิตกกังวล เช่น กระสับกระส่าย พุดเร็ว คิ้วขมวด แยกตัว หลีกเลียงสาเหตุของความวิตกกังวล เช่น บุคคลสถานการณ์ เป็นต้น

4. ด้านความคิด สติปัญญาและการรับรู้ เมื่อเกิดความวิตกกังวล ความสามารถในการตัดสินใจลดลง ความคิด หมกมุ่น ฟุ้งซ่าน ไม่มีสมาธิ ระดับการรับรู้ลดลง ความจำแย่ง ลืมง่าย และมีความสับสน

การประเมินความวิตกกังวล

การประเมินความวิตกกังวล ทำได้ดังนี้⁽¹⁹⁾

1. ประเมินจากการรายงานด้วยตนเอง ทำได้โดยรายงานผ่านการเขียนหรือการบอกกล่าวด้วยวาจา หรือตอบแบบสอบถาม

2. ประเมินจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยา โดยประเมินจากการเปลี่ยนแปลงของสรีระร่างกายที่เกิดจากการกระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติ เช่น ระดับความดันโลหิต อัตราการเต้นของ

หัวใจ อัตรากาการหายใจ การขยายของรุ่มานตา อย่างไรก็ตามวิธีการประเมินลักษณะนี้ทำได้ยาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระของแต่ละบุคคลมีแบบแผนที่แตกต่างกัน และนอกจากนี้ความวิตกกังวลอาจไม่สัมพันธ์กับอาการที่แสดงออกของบุคคลที่มีอาการวิตกกังวล

3. ประเมินจากพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นการประเมินความเปลี่ยนแปลงในการแสดงออก จากพฤติกรรมด้านต่างๆ เช่น การพูด การรับรู้ การเคลื่อนไหว และความสอดคล้องของการทำงาน ร่วมกันในแต่ละส่วนของร่างกาย โดยมีที่มาจากความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคล เป็นปฏิกริยาที่สะท้อนมาจากอารมณ์ภายในจิตใจ เช่น ลูกลี้ลู่กลน ถอนหายใจ กระสับกระส่าย นอนไม่หลับ เป็นต้น โดยวิธีการวัดจะใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรม เช่น บันทึกเพื่อสังเกตพฤติกรรม ของเกรย์แสมและคอนเลย์ ซึ่งใช้ในการประเมินความวิตกกังวลและความกลัวในผู้ป่วยศัลยกรรม หรือ แบบวัดอัตรากาการพูด (The Non-Ah Speech Disturbance Ratio : SDR) ของ Mahl (1956) โดย วัดจากจำนวนการรบกวนในการพูด เช่น การพูดซ้ำ การใช้เสียงที่ไม่สอดคล้อง การตัดคำ และการ พลังปากออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ นอกจากนี้ยังมีการสังเกตพฤติกรรมทางอ้อม เช่น การให้บุคคลแสดง บทบาทสมมติ แล้วสังเกตพฤติกรรมโดยใช้ Behavioral Avoidance Tests (BAT) เป็นต้น

4. ประเมินโดยใช้เทคนิคการฉายออก โดยนักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญ เช่นการใช้ Rorschach Ink Blots เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปคือ การประเมินความวิตกกังวลสามารถทำได้ด้วยการประเมิน 4 วิธี ได้แก่ การที่บุคคลประเมินตนเอง รายงานความรู้สึกรู้สึกวิตกกังวลด้วยตนเอง หรือประเมินจากการที่ระบบ ประสาทอัตโนมัติถูกกระตุ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยา หรือประเมินจากพฤติกรรม การแสดงออก และสุดท้ายคือการประเมินโดยใช้เทคนิคการฉายออกโดยนักจิตวิทยา

CHULALONGKORN UNIVERSITY

การเลือกอาชีพ

ความหมายและความสำคัญของการประกอบอาชีพ

อาชีพ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน⁽²⁾ พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า อาชีพ คือ การเลี้ยงชีวิต การทำมาหากิน หรืองานที่ทำประจำเพื่อเลี้ยงชีพ

ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ได้สรุปความหมายของอาชีพไว้ว่า เป็นการทำมาหากินเพื่อ เลี้ยงชีพตนเอง โดยมีผลตอบแทนเป็นรายได้หรือปัจจัยที่ใช้ในการดำรงชีพ เพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนและมีความรู้สึก มั่นคงปลอดภัยในชีวิต รวมถึงได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าอาชีพนั้นเป็นการประกอบกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองและสร้างความรู้สึกรับประกันปลอดภัยให้แก่ตนเอง โดยมีผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตน

ความหมายของการเลือกอาชีพ

อรอนงค์ แจ่มผล⁽²⁰⁾ อธิบายไว้ว่า การเลือกอาชีพ คือ การที่บุคคลได้แสดงถึงความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพนั้น ซึ่งมักจะพิจารณาจากความเข้าใจในงาน โอกาสในการทำงานและโอกาสในการศึกษา รวมถึงองค์ประกอบเฉพาะตน เช่น ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และค่านิยมส่วนบุคคล

เพ็ญศรี จินตาศักดิ์⁽²¹⁾ นิยามไว้ว่าเป็นความตั้งใจของบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปคือ การเลือกอาชีพคือความตั้งใจของบุคคลต่อการเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง โดยมีองค์ประกอบของงานและองค์ประกอบเฉพาะตนเป็นสิ่งที่บุคคลใช้ประกอบการพิจารณา

ความวิตกกังวลในการหางานทำ

ความหมายของความวิตกกังวลในการหางานทำ

จากการศึกษาความหมายของความวิตกกังวลและความหมายของการเลือกอาชีพ สามารถสรุปความหมายของ ความวิตกกังวลในการหางานทำไว้ได้ว่า เป็นภาวะของความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ก่อให้เกิดเป็นความไม่สบายใจความกระวนกระวายใจโดยมีสาเหตุมาจากความไม่แน่นอนในการเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิต รวมถึงเป็นการสร้างความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยให้แก่ตนเอง เนื่องจากมีผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ

ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการหางานทำ

จากการศึกษาของ Abdur Rafi และคณะ⁽²²⁾ เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการว่างงานในกลุ่มคนหางานด้านข้าราชการพลเรือนชาวบังคลาเทศ (การศึกษานำร่อง) พบว่า ความไม่แน่นอนของตัวงาน ความกดดันจากครอบครัว และความกดดันทางสังคม สามารถทำนายการเกิดภาวะซึมเศร้าได้ และพบว่าการเมืองเสริมพาร์ทไทม์เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดความวิตกกังวล

ในการศึกษาของ Ah Young Lim และคณะ⁽²³⁾ เกี่ยวกับความเครียด ปัญหาด้านสุขภาพจิตในการหางานและบทบาทของการสนับสนุนทางสังคมในมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐเกาหลี พบว่าปัจจัยทางด้านสังคม เช่น สาขาวิชาที่ศึกษา โดยพบว่าสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะมีความเครียดในการหางานทำสูงกว่าสาขาอื่นๆ เพศเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความเครียดในการหางานทำ โดยเพศหญิงจะมีความเครียดในการหางานมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่เคยกู้ยืมเงินทางการศึกษาจะมีความเครียดที่สูงกว่า จากผลการศึกษายังพบว่าการมองหางานประเภทงานไม่ประจำนั้นมีผลกับความเครียดที่สูงกว่า ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระหว่างความเครียดในการหางานทำ ภาวะซึมเศร้า และความคิดอยากฆ่าตัวตาย ในทางตรงกันข้าม การได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการหางานทำ ภาวะซึมเศร้า และความคิดอยากฆ่าตัวตาย

ในหนังสือเรื่อง The Oxford Handbook of Job Loss and Job Search⁽²⁴⁾ โดย Christine Klehe และ Edwin van Hooft ได้กล่าวไว้ว่าบุคลิกภาพที่มีความแตกต่างและหลากหลายในแต่ละบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญในแต่ละขั้นตอนของการเปลี่ยนผ่านจากการเรียนสู่การทำงาน โดยการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) สามารถทำนายพฤติกรรมและผลลัพธ์ในการหางานทำได้ โดยบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่ต่ำกว่าจะมีความไม่แน่นอน ความวิตกกังวล และความเครียดที่มากกว่าจากการศึกษาของ Morrison (2002) และพบว่าบุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบมีความเกี่ยวข้องกับการหางานทำ และพฤติกรรมความตื่นตัว โดย Kanfer และคณะ (2001) พบว่า บุคลิกภาพด้านการเปิดตัวและบุคลิกภาพด้านกรมีจิตสำนึกสามารถทำนายการเอาใจจริงเอาใจในการหางานได้มากที่สุด รองลงมาคือบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์และบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร ในขณะที่บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดความวิตกกังวล การสงสัยในตนเอง และภาวะซึมเศร้ามีความเกี่ยวข้องกับการเอาใจจริงเอาใจในการหางานทำในทิศทางลบ โดยบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับข้อเสนอรับเข้าทำงานและการจ้างงาน นอกจากนี้ในหนังสือดังกล่าวยังระบุต่อว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงจะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาการว่างงานที่สั้นกว่า การได้รับจำนวนข้อเสนอรับเข้าทำงานที่สูงกว่า และได้รับการจ้างงานมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่าการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหามี

ความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการหางาน Leana และ Feldman (1999) พบว่า การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการได้รับการว่าจ้างงานใหม่

จากข้อมูลข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการหางาน ประกอบไปด้วยปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ปัจจัยด้านการศึกษา เช่น สาขาวิชาที่ศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ความกดดันจากครอบครัว ปัจจัยด้านตัวงาน เช่น ลักษณะของงานที่ไม่ใช่งานประจำ ความไม่แน่นอนของตัวงาน เป็นต้น นอกจากนี้ การรับรู้ความสามารถของตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง รวมถึงลักษณะบุคลิกภาพ และการเลือกใช้กลวิธีในการเผชิญปัญหา พบว่ามีความสัมพันธ์กับการหางาน เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ความเกี่ยวข้องกับการหางานของปัจจัยต่างๆข้างต้น มีทั้งด้านบวก เช่น ความเอาใจจริงเอาใจในการหางาน การได้รับโอกาสในการจ้างงาน ระยะเวลาในการว่างงาน และด้านลบเช่น ความเครียดระหว่างการหางาน ภาวะซึมเศร้า และความคิดอยากฆ่าตัวตาย

เมื่อศึกษาโดยรวมทั้งความวิตกกังวล การเลือกอาชีพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการหางานข้างต้น จึงอาจเป็นไปได้ว่าปัจจัยต่างๆที่กล่าวมานั้นอาจมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ ซึ่งเป็นภาวะที่เกิดขึ้นจากความไม่สบายใจกระวนกระวายใจ เนื่องจากความไม่แน่นอน ในระหว่างการหางาน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ตามความหมายที่ให้ไว้โดย Rosenberg⁽²⁵⁾ (1989) หมายถึง การที่บุคคลมองดูตนเองทั้งทางด้านบวกและลบและเป็นการประเมินค่าโดยรวมของคุณค่าและความคู่ควรของตนเอง นอกจากนี้การเห็นคุณค่าในตนเองยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งของอัตมโนทัศน์หรือภาพรวมของสิ่งที่บุคคล มอง คิด รู้สึกถึงตนเอง

John Rawls อ้างถึงใน self-esteem ของ Robert J. Yanal⁽²⁶⁾ ได้กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นการที่บุคคลรับรู้ถึงคุณค่าของตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง รวมถึงการเคารพตนเองในการแสดงความมั่นใจในความสามารถของตน

Coopersmith⁽²⁷⁾ ได้ให้ความหมาย ของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่าเป็น การพิจารณาตัดสินคุณค่าของตน การแสดงทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง รวมถึงการแสดงความชอบเขตของความเชื่อที่บุคคลมีต่อความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าในตน

Dolan Simon L. และ Arsenault André⁽²⁸⁾ ได้อธิบายไว้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นคุณลักษณะในเชิงบวกของคน เนื่องจากเป็นความสมดุลระหว่างการเกียติตนเองและการหลงตนเอง นอกจากนี้ยังหมายถึงความมั่นใจและพึงพอใจในตนเอง เช่น การเคารพตนเอง

อภิกฤติ พานทอง⁽²⁹⁾ ได้กล่าวถึงไว้ว่าภาพลักษณ์แห่งตนเป็นความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อตนเองในแต่ละด้าน โดยแสดงออกผ่านพฤติกรรมต่างๆ มีผลมาจากประสบการณ์รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ภาพลักษณ์แห่งตนของแต่ละบุคคลนั้นสามารถมีได้ทั้งภาพลักษณ์ทางบวกและทางลบขึ้นอยู่กับประเมินของตนเอง

จากข้อความข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า การเห็นคุณค่าของตนเองนั้นหมายถึง การที่บุคคลประเมินตนเองและรับรู้เกี่ยวกับตัวตนของแต่ละบุคคลผ่านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ของตน ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสมดุลของความสำเร็จและความคาดหวังในความสำเร็จนั้น ทั้งนี้ การที่บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงนั้น ไม่ได้หมายถึงการยกตนเหนือบุคคลอื่นหรือเป็นการหลงตนเอง แต่หมายถึงการมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและเคารพตนเองในการแสดงความมั่นใจในความสามารถของตน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Coopersmith (1984) อ้างถึงใน พิณเพชร ตังกุลบริบูรณ์⁽³⁰⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยแบ่งองค์ประกอบออกทั้งหมดเป็น 4 องค์ประกอบได้แก่

1. การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลที่อยู่รอบๆข้าง
2. การประสบความสำเร็จในชีวิต จากสถานภาพของตนในสังคม
3. ความทะเยอทะยานและความพยายามในการได้มาซึ่งสิ่งที่ตนต้องการ
4. ความสามารถและขอบเขตในการวัดผลกระทบต่อบุคคล เพื่อสร้างภาวะสมดุลในตัวเอง

นอกจากการศึกษาขององค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง การศึกษาของ Coopersmith ยังได้ศึกษาเกี่ยวอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยแบ่งองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเป็น 2 ประเภท ได้แก่ องค์ประกอบภายในตนเอง และองค์ประกอบภายนอก

1. องค์ประกอบภายในตนเอง หมายถึง ความเฉพาะตัวหรือลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผล ทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ประกอบไปด้วย

1.1 ลักษณะทางกายภาพ เช่น ลักษณะรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ รวมถึงความคล่องแคล่ว ว่องไว โดยผู้ที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพที่ดี และมีความคล่องแคล่วว่องไว จะมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าผู้ที่มีลักษณะทางกายภาพที่ด้อยกว่า

1.2 ค่านิยมของสังคม หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ในแต่ละสังคมให้การยอมรับ ได้แก่ ความสามารถ สมรรถภาพ และผลงานของบุคคล โดยเป็นตัวบ่งชี้ แสดงถึงระดับความสำเร็จและความล้มเหลวในสิ่งต่างๆที่ได้ เช่น ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะมีผลต่อสมรรถภาพของผู้เรียน ในผู้ที่เรียนที่มีสมรรถภาพและความสามารถสูง ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองจะสูงขึ้น

1.3 ภาวะทางอารมณ์ เป็นเครื่องสะท้อนความเป็นสุข การเห็นคุณค่าในตนเอง และภาวะอื่นๆในตัวบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินสิ่งที่ตนประสบ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยบุคคลที่มีการประเมินตนเองในทางบวกจะมีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตของตน และมีความสุขมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่มีการประเมินตนเองในทางลบ

1.4 ค่านิยมส่วนตัว โดยทั่วไปแต่ละบุคคลจะมีความพึงพอใจในสิ่งต่างๆที่ไม่เหมือนกันบุคคลมีแนวโน้มในการใช้ความสอดคล้องของค่านิยมที่ตนยึดถือกับค่านิยมของสังคม ตัดสินการเห็นคุณค่าของตนเอง โดยค่านิยมที่ตนเองยึดถือสอดคล้องกับสังคมจะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น

1.5 ความปรารถนาของบุคคล คือการที่บุคคลตัดสินการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยเปรียบเทียบผลงาน และความสำเร็จของตนเองกับเกณฑ์ความสำเร็จที่ตนได้ตั้งไว้ ถ้าผลงานและความสามารถไม่ตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะส่งผลให้การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลนั้นลดลง

1.6 เพศ จากการศึกษาพบว่าเพศชายมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเพศหญิง และมีแนวโน้มที่การเห็นคุณค่าในตนเองจะเพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเองตามเพศนี้ มีความแตกต่างในแต่ละวัฒนธรรม จากการศึกษาในปี 2016 พบว่า ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วและมีความเท่าเทียมทางเพศ จะมีช่องว่างของการเห็นคุณค่าในตนเอง ของเพศชายและหญิงที่สูงกว่า กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่ยังมีความไม่เท่าเทียมทางเพศปรากฏอยู่

1.7 ปัญหาทางสุขภาพ เช่น การมีปัญหาทางสุขภาพจิต โดยผู้ที่มีปัญหาทางสุขภาพจิตน้อยจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า

2. องค์ประกอบภายนอก หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ประกอบไปด้วย

2.1 ความสัมพันธ์กับครอบครัว โดยประสบการณ์ที่บุคคลที่ได้รับมาจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น การได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน การให้กำลังใจ จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองได้

2.2 สถานศึกษา เป็นสถานที่ที่พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลต่อบ้าน โดยมีหน้าที่ในการช่วยให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในทักษะและความสามารถของตนเอง และเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน

2.3 สถานภาพทางสังคม เป็นการเปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่น โดยพิจารณาจากบทบาททางสังคม อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่การงาน สถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น โดยผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองที่ดีกว่า อย่างไรก็ตามในการศึกษาพบว่าสถานภาพทางสังคมนั้น ยังไม่มีความสัมพันธ์ที่เด่นชัดกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.4 สังคมและกลุ่มเพื่อน การที่บุคคลได้รับการยอมรับจากกลุ่ม หรือสังคม รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและสังคม จะช่วยในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยผู้ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงกว่า

บุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

นิภา นิชยาน อ่างถึงใน สุรีย์ ห้วยธาร⁽³¹⁾ ได้อธิบายที่มาของบุคลิกภาพไว้ว่า เป็นคำที่มาจากภาษาละติน โดยมีรากศัพท์ว่า Persona ซึ่งหมายถึงหน้ากากที่ตัวละครกรีกและโรมันสวมใส่เพื่อทำการแสดงบนเวทีในสมัยกรีกโบราณ เพื่อแสดงบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้ชมสามารถเห็นได้แม้รับชมจากระยะไกล

Allport⁽³²⁾ ได้พูดถึงบุคลิกภาพว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับร่างกายและจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และส่งผลต่อการบ่งบอกความคิดและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

Anastasi⁽³³⁾ กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมของบุคคล แม้จะมีพันธุกรรมแบบเดียวกัน แต่หากมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันย่อมทำให้บุคลิกภาพมีความแตกต่างกัน

Maddi⁽³⁴⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติของแต่ละบุคคล ที่ทำให้บุคคลมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน รวมถึงความคิด ความรู้สึกและการแสดงออก บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน

นันทิมา ลิมปเสนีย์ และ ภัครดา ดิษฐพงศ์⁽³⁵⁾ ได้สรุปไว้ว่า บุคลิกภาพคือ ลักษณะโดยรวมของบุคคล ที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนกัน เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน

สุชา จันทร์เอม⁽³⁵⁾ และ สุรางค์ ไคว์ตระกูล⁽³⁵⁾ อธิบายไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นกลุ่มของลักษณะต่างๆที่รวมเข้ากับการแสดงออกที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล โดยเอกลักษณ์ดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เผชิญอยู่

ศรีเรื่อน แก้วกังวาล⁽³⁵⁾ กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นการรวมลักษณะต่างๆของบุคคล ทั้งภายนอกและภายใน โดยมีปัจจัยเช่น พันธุกรรม ประสบการณ์ ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม ที่ส่งผลให้แต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป จนมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์สำหรับตน

กล่าวโดยสรุปคือ บุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติของแต่ละบุคคลซึ่งมีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน โดยพฤติกรรมดังกล่าวค่อนข้างมีความมั่นคงถาวรและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เผชิญ ทำให้แต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกันออกไป

บุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ

Bernet-Martinez และ Jean อ้างถึงใน กัญฐิกา บรรลือ⁽³⁶⁾ บุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ หรือบุคลิกภาพตามแบบ Big 5 Inventory (BFI) เป็นลักษณะบุคลิกของบุคคลที่แบ่งออกได้เป็น 5 มิติ ดังนี้ ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) ด้านการเปิดตัว (Extraversion) ด้านการเปิดรับประสบการณ์ (Open to experience) ด้านความเป็นมิตร (Agreeableness) และด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness)

1. ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) หมายถึง ลักษณะที่มีแนวโน้มในการเกิดอารมณ์ในด้านลบ เช่น เศร้า กลัว อับอาย เป็นต้น รวมถึงเกิดความทุกข์ได้ง่าย เนื่องจากมีความแปรปรวนในอารมณ์ จัดการความเครียดได้ไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความคิดที่ขาดความเป็นเหตุเป็นผล ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้สูง มักจะควบคุมความต้องการของตนเองได้น้อยกว่าผู้อื่น รวมถึงไม่สามารถจัดการความเครียดได้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้

ยังมีความเสี่ยงที่จะมีปัญหาทางจิตบางประเภทได้อีกด้วย ในทางกลับกัน ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้ต่ำ จะมีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถเผชิญความเครียดและจัดการกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการเปิดตัว (Extraversion) หมายถึง ลักษณะที่ชอบเข้าสังคม ชอบอยู่กับผู้คนและกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก ชอบความตื่นเต้น ชอบสนทนาพูดคุยกับผู้อื่น แนวโน้มมีลักษณะนิสัยมักจะเป็นคนมองโลกในแง่ดี และเป็นคนร่าเริง ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้ต่ำ มักจะเป็นผู้ที่ไม่ได้มีลักษณะของ Extraversion ซึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นคู่ตรงข้ามกันเสมอไป เช่น อาจเป็นผู้ที่ชอบเก็บตัว ซึ่งไม่ได้หมายถึงไม่เป็นมิตร หรือไม่ได้แปลว่าต้องมองโลกในแง่ร้าย เป็นต้น

3. ด้านการเปิดรับประสบการณ์ (Open to experience) หมายถึง ลักษณะของผู้ที่เต็มไปด้วยจินตนาการ ชอบความแตกต่างหลากหลาย ชอบสิ่งแปลกใหม่ มีความสุนทรีย์ชื่นชมสิ่งสวยงาม มีความสนใจ สงสัย ใคร่รู้ การตัดสินใจมักจะเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น เป็นผู้ที่สามารถจัดการอารมณ์ทั้งทางบวกและทางลบของตนเองได้ดี ลักษณะการเปิดรับประสบการณ์นี้มีความสัมพันธ์กับความคิดที่แตกต่างไปจากปกติ ซึ่งทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยคนที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้ต่ำ มักจะเป็นบุคคลที่มีลักษณะของความอนุรักษ์นิยม ทำอะไรตามแบบแผนปกติ ชอบสิ่งที่คุ้นเคยมากกว่าสิ่งแปลกใหม่

4. ด้านความเป็นมิตร (Agreeableness) หมายถึง ลักษณะที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นหลัก มีความเห็นอกเห็นใจและกระตือรือร้นในการช่วยเหลือผู้อื่น และเชื่อว่าผู้อื่นจะให้การช่วยเหลือตนเองด้วยเช่นกัน คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบนี้มักจะมีเพื่อนจำนวนมากกว่าผู้ที่มีลักษณะบุคลิกภาพในด้านตรงกันข้าม อย่างไรก็ตามลักษณะอีกประการที่สำคัญของคนที่มีบุคลิกภาพแบบเป็นมิตร มักจะพร้อมต่อสู้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเมื่อถูกเอาเปรียบ นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการคิดเชิงสงสัยและวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆอีกด้วย

5. ด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) หมายถึง ลักษณะของการควบคุม วางแผน การจัดการระบบระเบียบต่างๆ มีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ และมีความตั้งใจแน่วแน่เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้สูง มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาและหน้าที่การงาน อย่างไรก็ตามลักษณะนิสัยที่มักมีตามมาคือ ความจู้จี้จุกจิก ความละเอียดที่มากเกินไป หรืออาจมีพฤติกรรมของการบ้างาน นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่มีจริยธรรมสูงและน่าเชื่อถือ ทั้งนี้บุคคลที่มีคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพในด้านนี้ต่ำ ไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นไม่มีจริยธรรม หรือขาดความเอาใจใส่ในการทำงาน เพียงแต่อาจจะให้ความสำคัญกับทั้งสองสิ่งนี้น้อยกว่า

การเผชิญปัญหา

ความหมายของการเผชิญปัญหา

Lazarus และ Folkman อ้างถึงใน เปรมพร มั่นเสมอ⁽³⁷⁾ กล่าวถึงการเผชิญปัญหาไว้ว่าเป็นความพยายามในการจัดการปัญหาและความต้องการทั้งภายนอกและภายในของบุคคล ที่ได้รับการประเมินแล้วว่าเป็นสิ่งที่คุกคามหรือเกินกว่าความสามารถที่ตนเองจะรับมือได้ โดยเปลี่ยนแปลงและปรับพฤติกรรมและความคิดของตน ซึ่งความพยายามในการจัดการปัญหาหรือความต้องการดังกล่าวอาจบรรลุผลหรือไม่ก็ได้ การเผชิญปัญหา เป็นกลไกที่บุคคลใช้เพื่อรักษาภาวะสมดุลของจิตใจที่ถูกรบกวน เพื่อให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Norman, Laura และ James อ้างถึงใน สุขศรี เลิศอารมย์⁽³⁸⁾ ให้ความหมายของกลวิธีในการเผชิญปัญหาไว้ว่าเป็นความพยายามในการเปลี่ยนแปลงทั้งพฤติกรรมและความคิดของบุคคล เพื่อแก้ไขและจัดการกับปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอกและภายใน ที่อาจจะปรับเปลี่ยนได้หรือไม่ได้ตาม

Melanie Gembeck และ Elizabeth อ้างถึงใน สิทธิชัย ทองวร⁽³⁹⁾ ได้กล่าวไว้ว่า การเผชิญปัญหาเป็นกลไกทางเลือกเพื่อลดความไม่สบายใจเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ตึงเครียด โดยมักถูกนิยามเป็นรูปแบบการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่บุคคลถูกคุกคามทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเผชิญปัญหาที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตของบุคคล

Synder และ Dinoff อ้างถึงใน สุขศรี เลิศอารมย์⁽³⁸⁾ อธิบายไว้ว่า กลวิธีในการเผชิญปัญหาเป็นการตอบสนองของบุคคลเพื่อลดความไม่พึงประสงค์ของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีมากเกินกว่าบุคคลจะสามารถรับมือได้

กล่าวโดยสรุป การเผชิญปัญหา หมายถึงภาวะการตอบสนองที่บุคคลมีเมื่อเผชิญกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่คุกคามและบุคคลไม่สามารถรับมือได้ บุคคลจึงต้องปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมของตนเพื่อรักษาภาวะสมดุลของจิตใจและลดความไม่พึงประสงค์ของเหตุการณ์หรือสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้

รูปแบบของการเผชิญปัญหา

Frydenberg และ Lewis อ้างถึงใน เปรมพร มั่นเสมอ⁽³⁷⁾ ได้แบ่งกลุ่มกลวิธีการเผชิญปัญหา เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา เป็นการมุ่งจัดการปัญหาด้วยความสามารถของตนเอง ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การทำให้ร่างกายผ่อนคลาย การทำงานและความสำเร็จ รวมถึงการคบเพื่อนสนิทและการแสวงหาการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นการมุ่งจัดการปัญหาโดยมุ่งเน้นด้านบวก แสวงหาความเพลิดเพลินเพื่อลดความตึงเครียด ประกอบไปด้วย

- 1.1 การวางแผนและดำเนินการแก้ปัญหา
- 1.2 การทำงานและการได้รับความสำเร็จในงาน
- 1.3 การระงับกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง
- 1.4 การชะลอการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้น
- 1.5 การตีความความหมายใหม่ในเชิงบวกและการเติบโต
- 1.6 การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น
- 1.7 การหาทางผ่อนคลายจากปัญหา
- 1.8 การแสวงหาการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อลดความตึงเครียด

2. การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม เป็นการมุ่งจัดการปัญหาโดยหาแหล่งสนับสนุนอื่นๆ ประกอบไปด้วย การแสวงหาการสนับสนุนด้านจิตใจ การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม การแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ และการรวมกลุ่มเพื่อจัดการกับปัญหา ประกอบไปด้วย

- 2.1 การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อแก้ปัญหา
- 2.2 การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อกำลังใจ

3. การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงปัญหา เป็นการจัดการปัญหาโดยการเลี่ยงหรือว่า หลีกเลี่ยงจากปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การไม่รับรู้ปัญหา การไม่เผชิญปัญหา การเก็บปัญหาไว้กับตนเองคนเดียว และรวมถึงการตำหนิตนเอง ประกอบไปด้วย

- 3.1 การปฏิเสธ
- 3.2 การไม่แสดงออกทางพฤติกรรม
- 3.3 การไม่เกี่ยวข้องทางความคิด
- 3.4 การเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว

3.5 การตำหนิตนเอง

3.6 การเป็นกังวล

3.7 การมุ่งใส่ใจในอารมณ์ที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ในแต่ละบุคคลจะมีการเลือกใช้กลวิธีการในการเผชิญปัญหาแตกต่างกันออกไป และจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่สนับสนุนบุคคลทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ภาวะสุขภาพและพลังกำลังของบุคคล ความเชื่อในเชิงบวก ทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม การสนับสนุนทางสังคม แหล่งทรัพยากรทางวัตถุ เช่น ทรัพย์สินเงินทอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากผลการศึกษาพบว่านิสิตชั้นปีสุดท้ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้อยละ 15.5 มีความวิตกกังวลในการหางานทำที่สูงผิดปกติ โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำสูงสุดในแต่ละด้าน ได้แก่ กลัวได้งานไม่ถูกใจสำหรับปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านความสามารถและประสบการณ์พบว่า นิสิตกังวลกับวิธีการสอบสัมภาษณ์งานมากที่สุด สำหรับปัจจัยด้านสังคม นิสิตมีความกังวลว่าบุคลิกของตนเองจะไม่เหมาะสมกับงานที่ต้องการ และปัจจัยด้านตัวงานพบว่าความกังวลมากที่สุดคือเรื่องของรายได้ สำหรับปัจจัยในด้านของคณะพบว่านิสิตที่เรียนในคณะที่มีวิชาชีพรองรับมีความวิตกกังวลน้อยกว่า ส่วนปัจจัยด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษและทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่ดีมีผลต่อระดับความกังวลที่น้อยกว่า นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่านิสิตเพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่านิสิตเพศชาย

นันท์นิจ ศุภมมงคล⁽¹⁸⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวล การสนับสนุนทางสังคมและกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิตนักศึกษา โดยผลการศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์และมีความวิตกกังวลประจำตัวน้อยและได้รับการสนับสนุนทางสังคมเป็นอย่างมาก ในส่วนของกลวิธีการเผชิญปัญหานั้นพบว่า กลวิธีการจัดการปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาและแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมนั้นมีการใช้มากในนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และมีนิสิตนักศึกษาส่วนน้อยเลือกใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง เมื่อแบ่งตามสาขาวิชาพบว่านิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์มากกว่านิสิตนักศึกษาในสาขาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์กายภาพ เป็นต้น สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล การสนับสนุนทางสังคม และกลวิธีการเผชิญปัญหา จากการศึกษาพบว่าความวิตกกังวลต่อสถานการณ์และความวิตกกังวล

ประจำตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง แต่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา

อัมพร ธนะวัฒน์สังจะเสรี⁽¹⁵⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 โดยผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 62.2 มีภาวะวิตกกังวลปานกลาง และจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในทุกด้านไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านการเรียนพบว่านิสิตที่ไม่มีปัญหาการเรียนนั้นมีความวิตกกังวลสูงสุด และในส่วนของปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคมพบว่านิสิตที่ไม่พึงพอใจในภาพรวมของชีวิตในขณะมีความวิตกกังวลสูงกว่ากลุ่มของนิสิตที่มีความพึงพอใจ

อดิษฐ์ มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้าในนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิตกกังวล ได้แก่ อายุ ชั้นปีการศึกษา รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง และนอกจากนี้ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดในชีวิตประจำวันที่มีความสัมพันธ์กับภาวะวิตกกังวล ได้แก่ ปัญหาการเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว การปรับตัวทางเพศ สัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก) สัมพันธภาพกับญาติ ชีวิตความเป็นอยู่ทั่วไปภายในบ้าน สถานะทางการเงิน การศึกษา การว่างงาน บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงาน การใช้เวลาร่างกาย สุขภาพทางด้านร่างกาย สุขภาพทางด้านจิตใจ ความเป็นอิสระในชีวิตส่วนตัว ความพึงพอใจในชีวิต การคาดหวังเกี่ยวกับอนาคต การปรับตัวกับเพื่อนๆ การปรับตัวทางสังคม และระดับความเครียดโดยรวมในแต่ละขณะ

รัชนิย์ แก้วคำศรี⁽⁴⁰⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปแบบความผูกพัน การเห็นคุณค่าในตนเองและกลวิธีการเผชิญปัญหาของนักศึกษา โดยผลการศึกษพบว่านักศึกษาในสามสาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และสังคมศาสตร์มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางโดยที่นักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเพศชาย และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ ในส่วนของการเห็นคุณค่าในตนเองและรูปแบบความผูกพันพบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคงมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีรูปแบบความผูกพันแบบกังวลและทะนงตนมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และนักศึกษาที่มีรูปแบบความผูกพันแบบหวาดกลัวและแบบกังวลมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับความผูกพันสองรูปแบบข้างต้น

ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา⁽⁶⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่านิสิตเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเพศชาย และพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการเห็นคุณค่าในตนเองโดยพบว่านิสิตกลุ่มที่สอบได้ผลการเรียนเฉลี่ยสูงกว่า 2.75 มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า นอกจากนี้พบว่ากลุ่มที่ไม่เคยดื่มสุราหรือสูบบุหรี่จะมีค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มที่เคย สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับบิดามารดาโดยนิสิตที่มีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านิสิตที่มีความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง ในส่วนของการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมพบว่านิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีการปรับตัวในสังคมที่ดีด้วย

Rebecca A. Ellis และ M. Susan Taylor⁽⁴¹⁾ ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของการเห็นคุณค่าในตนเองในขั้นตอนการเลือกงาน โดยศึกษาจากนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวที่มีผลต่อขั้นตอนในการค้นหางาน ในคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะนิยมเลือกแหล่งงานที่เป็นทางการซึ่งในหลายๆครั้งไม่ได้ผลการค้นหาที่ดี และผลการศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีผลต่อทักษะทางสังคมส่งผลกระทบต่อระดับการประเมินที่ต่ำในการสัมภาษณ์งานซึ่งส่งผลต่อการได้รับการตอบรับเข้าทำงาน

Marc R. King และ Guy J. Manaster⁽⁴²⁾ ได้ศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความคาดหวัง การประเมินตนเอง และความสำเร็จที่เกิดขึ้นในการจำลองการสัมภาษณ์งาน โดยจากผลการศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประเมินความสำเร็จในการสัมภาษณ์งานของตนเอง โดยผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะประเมินว่าตนเองนั้นทำได้ดีมากกว่าผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

Lacković-Grgin K และคณะ⁽⁴³⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองของบัณฑิตที่ว่างงาน โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของระยะเวลาของการว่างงานกับการเห็นคุณค่าในตนเองและความพึงพอใจทั่วไปในชีวิตของบัณฑิตที่ว่างงานและศึกษาเกี่ยวกับการทำงานของการสนับสนุนทางสังคมในช่วงระยะเวลาของการว่างงาน ทั้งนี้ผลการศึกษาพบว่าระยะเวลาในการว่างงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองและความพึงพอใจทั่วไปในชีวิตในขณะที่การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและคนรักมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงกว่าของบัณฑิตที่ว่างงาน

Tracy Hui, Mantak Yuen และ Gaowei Chen⁽⁴⁴⁾ ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวในการทำงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมในนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยฮ่องกง โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองการได้รับการสนับสนุนทางสังคมและการปรับตัวในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เพื่อน ครู หรือผู้ให้คำแนะนำด้านการประกอบอาชีพมีส่วนสำคัญต่อการสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองและช่วยให้การวางแผนการทำงาน การปรับตัวในการทำงาน ในช่วงเปลี่ยนผ่านของนักศึกษาเป็นไปได้สะดวก

Dat Tan Nguyen และคณะ⁽⁴⁵⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำกับความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และความคิดอยากฆ่าตัวตายในนักเรียนเวียดนามระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้การศึกษาแบบตัดขวาง (Cross-sectional study) จากผลการศึกษาพบว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการเกิดความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และความเครียดในการเรียนซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนซึ่งนำไปสู่ความคิดอยากฆ่าตัวตาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Descriptive Cross-sectional Studies) เพื่อศึกษาถึงการเห็นคุณค่าในตนเองและปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

ประชากรตัวอย่าง (Sample population) คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ศึกษาในหลักสูตรปกติ ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป หลักสูตรปกติที่กำลังศึกษาอยู่ปัจจุบัน ปีการศึกษา 2562

ขนาดตัวอย่าง (Sample size) ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดตัวอย่างจากกลุ่มประชากรจำนวน^(46, 47)

$$1,182 - 358 = 824 \text{ คน}$$

โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{n}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ = 5% (0.05)

ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{824}{1 + (824)(0.05)^2}$$

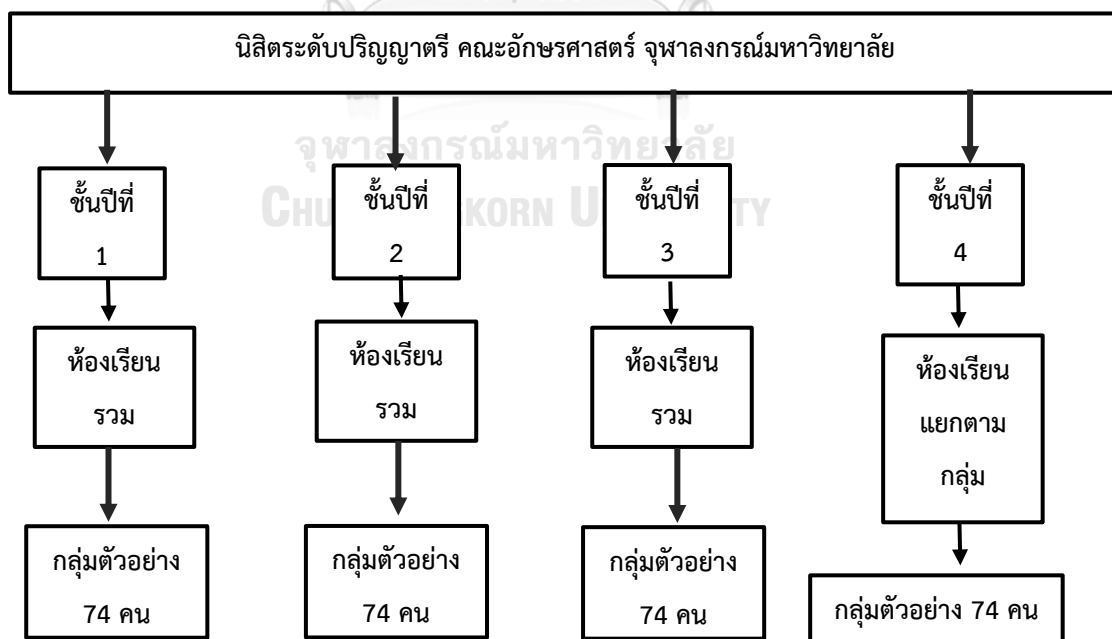
$$= 269 \text{ คน}$$

เพื่อครอบคลุมการผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือ 296 คน

เนื่องจากจำนวนนิสิตในแต่ละชั้นปีมีจำนวนไม่แตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจะทำการสุ่มโดยใช้เทคนิค Stratified Sampling ตามแต่ละชั้นปี เป็นจำนวนชั้นปีละ 74 คนเท่าๆกัน

ชั้นปีที่ 1 – 3 ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากห้องเรียนรวม (ห้อง 503 อาคารบรมราชกุมารี) โดยทำการสุ่มจากแต่ละชั้นปี เป็นจำนวนชั้นปีละ 74 คน เลือกจากตำแหน่งที่นั่ง 4 แถวแรก ในกรณีที่ได้กลุ่มตัวอย่างไม่ครบจำนวนจะทำการเลื่อนไปยังแถวถัดไปเรื่อยๆ จนได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 74 คน

ชั้นปีที่ 4 เนื่องจากนิสิตไม่มีชั้นเรียนรวม ผู้วิจัยจะสุ่มนิสิตตามห้องเรียนตั้งแต่ชั้น 3 อาคารบรมราชกุมารี โดยเลือกชั้นละ 2 ตอนเรียนในกรณีที่ได้กลุ่มตัวอย่างไม่ครบ ผู้วิจัยจะไปเก็บกลุ่มตัวอย่างในชั้นถัดไปเรื่อยๆจนถึงชั้น 6

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria)

- 1) นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 อายุ 18 ปีขึ้นไป ภาคปกติทุก สาขาวิชา ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562
- 2) ยินยอมและสมัครใจเข้าร่วมวิจัย

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria)

นิสิตที่อยู่ระหว่างการลาพักการศึกษาเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วยแบบสอบถาม 5 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวนทั้งหมด 18 ข้อแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ความสามารถพิเศษ รายได้ต่อเดือน งานเสริมที่ทำระหว่างเรียน ลักษณะงานที่สนใจ และโรคประจำตัว ปัจจัยด้านการศึกษาได้แก่ วิชาเอกที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถทางคอมพิวเตอร์ ทักษะติดต่อการทำงานทำ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว และ ความคาดหวังของผู้ปกครองในการทำงานทำของนิสิต

2. แบบวัดความวิตกกังวลในการทำงาน จำนวน 25 ข้อพัฒนาโดยปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ซึ่งพัฒนาจากแบบวัดความวิตกกังวลในการสอบของรังรอง งามศิริ โดยแบบวัดที่พัฒนาขึ้นนี้มีลักษณะเป็น rating scale 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เคย=1 นานๆครั้ง=2 ปานกลาง=3 บ่อย=4 บ่อยมาก=5 ประกอบด้วยด้านอารมณ์ความรู้สึกจำนวน 7 ข้อ ด้านอาการทางความคิด 5 ข้อ และด้านอาการทางกาย 13 ข้อ

การแปลผล ทำโดยการรวมคะแนนของทุกด้านแล้วหาค่า Mean ของคะแนนแบบประเมินวิตกกังวลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล ในการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยของ ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุลเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ผู้วิจัยได้นำเอาวิธีการแปลผลจากงานวิจัยเดิมมาทั้งฉบับ โดยแบบวัดชุดนี้มีความเที่ยงของทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.900

คะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ	หมายถึง
คะแนนตั้งแต่ 73 คะแนนขึ้นไป	มีระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำอยู่ในระดับสูง
คะแนนระหว่าง 46 – 72 คะแนน	มีระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนต่ำกว่า 46 คะแนน	มีระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำอยู่ในระดับต่ำ

ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งหมด พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.911

3. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองฉบับปรับปรุง สร้างโดย Morris Rosenberg พัฒนาโดย ศ.นพ.ทินกร วงศ์ปการันย์⁽⁸⁾ มีลักษณะเป็นมาตรอันตรภาค 4 ระดับ (4-point Likert-type scale) โดยผู้ตอบระบุว่าเห็นด้วยกับข้อความในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด โดยที่ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึง 4 ซึ่งหมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบไปด้วยข้อกระทงทางบวก 5 ข้อ (1,3,4,7,10) และข้อกระทงทางลบ 5 ข้อ (2,5,6,8,9) โดยข้อกระทงทางบวกจะได้ 1 คะแนนหากตอบ 1 และ 4 เมื่อตอบ 4 ในขณะที่ข้อกระทงทางลบคะแนนจะคิดกลับกัน คือ หากตอบ 1 จะได้ 4 คะแนนและหากตอบ 4 จะได้ 1 คะแนน โดยแบบวัดชุดนี้มีความเที่ยงของทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.860

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแปลผล ใช้เกณฑ์การตัดสินแบ่งออกเป็น 3 ระดับตามตารางด้านล่าง

คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง	หมายถึง
คะแนนมากกว่า 32 ขึ้นไป	มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง
คะแนนตั้งแต่ 26 – 32	มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนน้อยกว่า 26	มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ

ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งหมด พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.824

4. แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 60 ข้อเป็นมาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบพัฒนาโดย กัญญิกา บรรลือ⁽³⁶⁾ ตามมาตรวัดบุคลิกภาพ Big Five Inventory (BFI) ของ Bernet-Martinez และ John (1998) ประกอบไปด้วย 5 มิติ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การเปิดตัว การเปิดรับ ประสบการณ์ ความเป็นมิตร และการมีจิตสำนึก แปรและดัดแปลงโดย ผศ. ดร. ศักนงค์ มณีศรี แบ่งออกเป็นข้อคำถามทางบวก 30 ข้อ และข้อคำถามทางลบ 30 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.80 เป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง

การแปลผล การจัดระดับคะแนนลักษณะทางบุคลิกภาพพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย โดยคะแนนเฉลี่ย ลักษณะทางบุคลิกภาพสูง หมายถึงระดับคะแนนบุคลิกภาพแต่ละองค์ประกอบสูง และคะแนนเฉลี่ย ลักษณะบุคลิกภาพต่ำหมายถึงระดับคะแนนบุคลิกภาพแต่ละองค์ประกอบต่ำ โดยแบบวัดชุดนี้มีความเที่ยงของทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.80

คะแนนเฉลี่ยลักษณะทางบุคลิกภาพ	หมายถึง
ต่ำ	มีระดับคะแนนบุคลิกภาพแต่ละองค์ประกอบต่ำ
ปานกลาง	มีระดับคะแนนบุคลิกภาพแต่ละองค์ประกอบ ปานกลาง
สูง	มีระดับคะแนนบุคลิกภาพแต่ละองค์ประกอบสูง

ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.756

5. แบบวัดการเผชิญปัญหา จำนวน 55 ข้อ พัฒนาโดยเปรมพร มั่นเสมอ⁽³⁷⁾ ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบ วัดการเผชิญปัญหาของสุภาพรรณ โคตรจรัส (2539) และสุภาพรรณ โคตรจรัส และชุมพร ยงกิตติกุล (2544) ที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีความเครียดและการเผชิญความเครียดของ Lazarus (1966; Lazarus and Folkman, 1984; Folkman and Lazarus, 1988) และใช้กรอบแนวคิดของ Carver, Scheier และ Weintraub (1989) และ Frydenberg และ Lewis (1993) ในการพัฒนาแบบวัด รวมทั้งวิเคราะห์โครงสร้างทางจิตมิติของแบบวัดการเผชิญปัญหาโดย Cook and Hepper (1997) แบบวัดการเผชิญปัญหานี้มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบ ประเมินตนเองว่าใช้วิธีใดบ้างในการโต้ตอบต่อความเครียด เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ยุ่ยากหรือเป็น ปัญหา โดย 1 หมายถึง ไม่ทำเลยและ 5 หมายถึงทำบ่อยมาก ข้อคำถามประกอบไปด้วย การมุ่ง

จัดการปัญหา 27 ข้อ การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม 8 ข้อ และการหลีกเลี่ยง 20 ข้อ โดยแบบวัดชุดนี้มีความเที่ยงของทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.82

การแปลผล ตัดคะแนนของคะแนนเฉลี่ยรวมในแต่ละด้าน คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนเฉลี่ยมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 แล้วนำคะแนนดังกล่าวมาแปลผลตามตารางด้านล่าง

คะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหา	การใช้กลวิธีการเผชิญปัญหา
1.00 – 2.49	น้อย
2.50 – 2.99	ค่อนข้างน้อยถึงปานกลาง
3.00 – 3.49	ปานกลางถึงค่อนข้างมาก
3.50 – 5.00	มาก

ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.818

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขั้นตอนมีดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่างๆ ประกอบไปด้วย หนังสือ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส
2. ผู้วิจัยทำหนังสือเสนอภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือเสนอต่อคณบดี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ ผู้มีอำนาจเกี่ยวข้องในการขอเก็บข้อมูล จากนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งถึงผู้มีอำนาจเกี่ยวข้องในการขอเก็บข้อมูล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล
4. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและติดต่ออาจารย์ประจำรายวิชาเพื่อขอเข้าเก็บข้อมูลในช่วงก่อนเริ่มคาบเรียน

5. ขอความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบาย ตอบข้อสงสัย และกลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยและสามารถออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลาตามความประสงค์

6. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กับนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยสุ่มได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยชั้นปีที่ 1-3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในห้องเรียนรวมส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในห้องเรียนที่สุ่มได้ ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเองภายในระยะเวลา 30 – 40 นาทีและส่งแบบสอบถามตอบกลับผู้วิจัยที่บริเวณหน้าชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเตรียมซองสีน้ำตาลไว้ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยส่งคืนแบบสอบถาม

7. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลและคำตอบ เพื่อนำมาคิดคะแนนและใช้ในการวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นทำ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) สถิติที่ใช้มีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและค่า Inter-quartile range เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการเห็นคุณค่าในตัวเอง ตัวแปรความวิตกกังวลในการหางานทำ และปัจจัยที่อื่นๆเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำ

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทีละคู่ โดยใช้ Chi-square และ Pearson's Correlation Coefficient หรือสถิติอื่นที่เหมาะสม ได้แก่ ระดับการเห็นคุณค่าในตัวเอง ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 296 คน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายนพ.ศ. 2562 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งนำเสนอเป็น 3 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Mean	แทน	ค่าเฉลี่ย
Median	แทน	ค่ามัธยฐาน
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบ
χ^2	แทน	ค่า Pearson Chi-Square

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ อายุ ความสามารถพิเศษ รายได้ต่อเดือน งานเสริมระหว่างเรียน และโรคประจำตัว ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน

ปัจจัยด้านบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ (N = 296)		
ชาย	49	16.6
หญิง	230	77.7
อื่นๆ	17	5.7
อายุ (N = 296)		
18 ปี	28	9.5
19 ปี	76	25.7
20 ปี	70	23.6
21 ปี	83	28
22 ปี	36	12.2
23 ปี	3	1
ความสามารถพิเศษ (N = 296)		
มีความสามารถพิเศษ	176	59.5
ไม่มีความสามารถพิเศษ	120	40.5
ประเภทความสามารถพิเศษ (N = 296)		
ด้านดนตรี		
มี	89	30.1
ไม่มี	207	69.9
ด้านกีฬา		
มี	53	17.9
ไม่มี	243	82.1
ด้านศิลปะ		
มี	68	23
ไม่มี	228	77
ด้านอื่นๆ		
มี	41	13.9
ไม่มี	255	86.1

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะ
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน (N = 274)		
ต่ำกว่า 8,000 บาท	139	50.7
8,000 – 10,000 บาท	80	29.2
มากกว่า 10,000 บาท	55	20.1
Mean = 8623.36 SD = 4995.75		
Median = 7500 IQR = 4850		
(Min = 1200 , Max = 30000)		
งานเสริมระหว่างเรียน (N = 296)		
มีงานเสริมระหว่างเรียน	111	37.5
ไม่มีงานเสริมระหว่างเรียน	185	62.5
ประเภทงานเสริมระหว่างเรียน (N = 296)		
สอนพิเศษ		
ทำ	87	29.4
ไม่ได้ทำ	209	70.6
แปลและล่าม		
ทำ	18	6.1
ไม่ได้ทำ	278	93.9
งานอื่นๆ		
ทำ	29	9.8
ไม่ได้ทำ	267	90.2
โรคประจำตัว (N = 296)		
มีโรคประจำตัว	62	20.9
ไม่มีโรคประจำตัว	234	79.1

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรคประจำตัวที่พบ (N = 296)		
ไม่มีโรคประจำตัว	234	79.1
ภูมิแพ้	42	14.2
ไทรอยด์เป็นพิษ	4	1.4
กระเพาะอาหารอักเสบ	3	1.0
ซีมีตรา	3	1.0
ไมเกรน	3	1.0
กระดูกสันหลังคด	2	0.7
ไบโพลาร์	1	0.3
แพนิค	1	0.3
หัวใจ	1	0.3
ชาลัสซีเมีย	1	0.3
Storage Pool disease	1	0.3

นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนมากอายุอยู่ระหว่าง 19 – 21 ปี มากกว่าครึ่งหนึ่งของนิสิตมีความสามารถพิเศษ โดยมีความสามารถพิเศษในด้านดนตรีสูงสุด รองลงมาคือกีฬา ศิลปะ และอื่นๆ รายได้ต่อเดือนของนิสิตส่วนใหญ่ต่ำกว่า 8,000 บาท โดยรายได้สูงสุดคือ 30,000 บาทและรายได้ต่ำสุดอยู่ที่ 1,200 บาท มากกว่า 1 ใน 4 ของนิสิตมีงานเสริมทำระหว่างเรียน โดยงานเสริมที่นิสิตทำมากที่สุดคือ สอนพิเศษ ส่วนล้างและแปด และงานเสริมอื่นๆ อยู่ในลำดับถัดมา นิสิตร้อยละ 20.9 มีโรคประจำตัว โดยโรคประจำตัวที่พบมากที่สุดคือโรคภูมิแพ้ ร้อยละ 14.2

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามวิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจที่จะศึกษา สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนน CU-TEP ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตามการรับรู้ และความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้

ปัจจัยด้านการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจที่จะศึกษา (N = 296)		
ภาษาตะวันตก	65	22.0
ภาษาตะวันออก	93	31.4
ภาษาไทย	24	8.1
ภาษาอังกฤษ	57	19.3
เทคโนโลยีภาษาและสารสนเทศ	18	6.1
ประวัติศาสตร์	4	1.4
ปรัชญา	3	1.0
ภูมิศาสตร์	6	2.0
ศิลปการละคร	22	7.4
ยังไม่ทราบ	4	1.4
เกรดเฉลี่ยสะสม (N= 296)		
2.00 – 2.99	51	17.2
3.00 – 3.24	72	24.3
3.25 – 3.59	116	39.2
3.60 – 4.00	57	19.3
คะแนน CU-TEP (N = 269)		
ต่ำกว่า 45 คะแนน	2	0.7
45 – 56 คะแนน	9	3.0
57 – 68 คะแนน	33	11.1
69 – 79 คะแนน	72	24.3
80 – 91 คะแนน	82	27.7
มากกว่า 91 คะแนน	98	33.1

Mean = 82.15 SD = 14.60

(Min = 32 , Max = 113)

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตามการรับรู้ (N=296)		
ไม่ดีเลย	1	0.3
ไม่ค่อยดี	22	7.4
ปานกลาง	136	45.9
ค่อนข้างดี	124	41.9
ดีมาก	13	4.4
ระดับความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้ (N=296)		
ไม่ดีเลย	1	0.3
ไม่ค่อยดี	45	15.2
ปานกลาง	180	60.8
ค่อนข้างดี	64	21.6
ดีมาก	6	2.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิสิตส่วนใหญ่กำลังศึกษาหรือสนใจที่จะศึกษาอยู่ในเอกภาษาตะวันออก ภาษาตะวันตก และภาษาอังกฤษตามลำดับ มากกว่าครึ่งหนึ่งของนิสิตได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป มากกว่า 3 ใน 4 ของนิสิตมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษ CU-TEP ตั้งแต่ 69 คะแนนขึ้นไป โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 82.15 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 32 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 113 คะแนน นิสิตส่วนใหญ่รับรู้ถึงระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างดี และรับรู้ถึงระดับความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครองในการหางานทำของนิสิต

ปัจจัยด้านครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสบิดามารดา (N=296)		
อยู่ด้วยกัน	225	76.0
แยกกันอยู่	26	8.8
หย่าร้าง	24	8.1
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	21	7.1
รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน (N=295)		
น้อยกว่า 20,000 บาท	10	3.4
20,000 – 40,000 บาท	49	16.6
40,001 – 60,000 บาท	59	19.9
60,001 – 80,000 บาท	60	20.3
80,001 – 100,000 บาท	42	14.2
มากกว่า 100,000 บาท	75	25.3
ความคาดหวังของผู้ปกครองในการหางานทำของนิสิต (N=296)		
ไม่คาดหวังเลย	8	2.7
ไม่ค่อยคาดหวัง	26	8.8
คาดหวังปานกลาง	87	29.4
ค่อนข้างคาดหวัง	122	41.2
คาดหวังอย่างมาก	53	17.9

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บิดาและมารดาของนิสิตส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่สูงกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 25.3 ของนิสิตพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวสูงกว่า 100,000 บาท นิสิตส่วนใหญ่คิดว่าบิดามารดาค่อนข้างคาดหวังต่อการหางานทำของนิสิต

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามลักษณะงานที่สนใจ สถานการณ์การทำงาน ในปัจจุบัน และสาเหตุที่ทำงานไม่ได้

ปัจจัยด้านการทำงานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะงานที่สนใจ (N=296)		
ล่าม นักแปล มัคคุเทศก์		
สนใจ	185	62.5
ไม่สนใจ	111	37.5
นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ		
สนใจ	120	40.5
ไม่สนใจ	176	59.5
ครู อาจารย์		
สนใจ	95	32.1
ไม่สนใจ	201	67.9
นักการทูต พนักงานกระทรวง		
สนใจ	116	39.2
ไม่สนใจ	180	60.8
ฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร		
สนใจ	75	25.3
ไม่สนใจ	221	74.7
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน		
สนใจ	84	28.4
ไม่สนใจ	212	71.6
อื่นๆ		
มี	55	18.6
ไม่มี	241	81.4
สถานการณ์ในการทำงานทำในปัจจุบัน (N=296)		
ทำงานยากมาก	86	29.1
ทำงานยากปานกลาง	191	64.5
ทำงานได้ไม่ยาก	19	6.4

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านการหางานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุที่หางานไม่ได้ (N=296)		
หางานที่ถูกใจไม่ได้	123	41.6
เงินเดือนน้อย	63	21.3
ไม่ทราบแหล่งงาน	25	8.4
หน่วยงานไม่ต้องการ	52	17.6
ขาดผู้สนับสนุน/เงินค่าประกัน	12	4.1
สอบเข้าทำงานไม่ได้	14	4.7
อื่นๆ	7	2.4

นิสิตส่วนใหญ่สนใจงานประเภทล่าม นักแปล มัคคุเทศก์สูงสุด รองลงมาคือนักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และนักการทูต พนักงานกระทรวงตามลำดับ มากกว่าครึ่งหนึ่งของนิสิตคิดว่าในปัจจุบันสถานการณ์ของการหางานนั้นหางานได้ยากปานกลาง โดยสาเหตุหลักที่หางานไม่ได้จากมากไปน้อยนั้น ได้แก่ หางานที่ถูกใจไม่ได้ เงินเดือนน้อย หน่วยงานไม่ต้องการ ไม่ทราบแหล่งงาน สอบเข้าทำงานไม่ได้ ขาดผู้สนับสนุนหรือเงินค่าประกัน และอื่นๆตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (N= 296)		
ระดับต่ำ	74	25.0
ระดับปานกลาง	167	56.4
ระดับสูง	55	18.6

Mean = 28.51 SD = 4.440
(Min = 12 , Max = 38)

ร้อยละ 25 ของนิสิต มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ นิสิตจำนวนเกินครึ่งมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 18.6 ของนิสิต ที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (N) ด้านการเปิดตัว (E) ด้านการเปิดรับประสบการณ์ (O) ด้านความเป็นมิตร (A) และด้านการมีจิตสำนึก (C)

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ N (N=296)		
ระดับต่ำ	67	22.6
ระดับปานกลาง	148	50.0
ระดับสูง	81	27.4
ด้านการเปิดตัว E (N=296)		
ระดับต่ำ	59	19.9
ระดับปานกลาง	159	53.7
ระดับสูง	78	26.4
ด้านการเปิดรับประสบการณ์ O (N=296)		
ระดับต่ำ	9	3.0
ระดับปานกลาง	113	38.2
ระดับสูง	174	58.8
ด้านความเป็นมิตร A (N=296)		
ระดับต่ำ	5	1.7
ระดับปานกลาง	148	50.0
ระดับสูง	143	48.3
ด้านการมีจิตสำนึก C (N=296)		
ระดับต่ำ	35	11.8
ระดับปานกลาง	200	67.6
ระดับสูง	61	20.6

นิสิตส่วนใหญ่มีลักษณะบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับปานกลาง และมีลักษณะบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยด้านการเผชิญปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกลักษณะการเผชิญปัญหาทั้ง 3 แบบ ได้แก่ แบบมุ่งจัดการปัญหา แบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และแบบหลีกเลี่ยง

ปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา (N=296)		
ระดับต่ำ	1	0.3
ระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง	15	5.1
ระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง	90	30.4
ระดับสูง	190	64.2
การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม (N=296)		
ระดับต่ำ	37	12.5
ระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง	38	12.8
ระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง	53	17.9
ระดับสูง	168	56.8
การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง (N=296)		
ระดับต่ำ	50	16.9
ระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง	84	28.4
ระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง	100	33.8
ระดับสูง	62	20.9

นิสิตส่วนใหญ่ใช้การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหาและแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง และเลือกใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ

ความวิตกกังวลในการหางานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ (N= 296 คน)		
ระดับต่ำ	34	11.5
ระดับปานกลาง	157	53.0
ระดับสูง	105	35.5
Mean = 66.69 SD = 16.11 (Min = 26 , Max = 107)		

นิสิตร้อยละ 35.5 มีระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับสูง หรือมีคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำตั้งแต่ 73 คะแนนขึ้นไป ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตอยู่ที่ 66.69 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.5 ของนิสิต มีระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับต่ำ หรือมีคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำต่ำกว่า 46 คะแนน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1 ปัจจัยด้านบุคคล

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน ความสามารถพิเศษ งานเสริมระหว่างเรียน โรคประจำตัวกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						
ชาย	36	18.9	13	12.4	2.175	0.337
หญิง	145	75.9	85	81		
อื่นๆ	10	5.2	7	6.6		
อายุ						
ไม่เกิน 20 ปี	111	58.1	63	60	0.99	0.753
21 - 23	80	41.9	42	40		
ชั้นปี						
ปีที่ 1	54	28.3	20	19	4.295	0.231
ปีที่ 2	47	24.6	27	25.7		
ปีที่ 3	42	22.0	32	30.5		
ปีที่ 4	48	25.1	26	24.8		
รายได้ต่อเดือน						
ต่ำกว่า 8,000 บาท	83	47.2	56	57.2	2.675	0.262
8,000 – 10,000 บาท	54	30.7	26	26.5		
มากกว่า 10,000 บาท	39	22.1	16	16.3		
ความสามารถพิเศษ						
มีความสามารถพิเศษ	113	40.8	63	40.0	0.20	0.888
ไม่มีความสามารถพิเศษ	78	59.2	42	60		

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน ความสามารถพิเศษ งานเสริมระหว่างเรียน โรคประจำตัวกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ประเภทความสามารถพิเศษ						
ด้านดนตรี						
มี	59	30.9	30	28.6	0.173	0.677
ไม่มี	132	69.1	75	71.4		
ด้านกีฬา						
มี	32	16.8	21	20.0	0.486	0.486
ไม่มี	159	83.2	84	80.0		
ด้านศิลปะ						
มี	44	23	24	22.9	0.001	0.972
ไม่มี	147	77.0	81	77.1		
ด้านอื่นๆ						
มี	29	15.2	12	11.4	0.800	0.371
ไม่มี	162	84.8	93	88.6		
งานเสริมระหว่างเรียน						
มีงานเสริมระหว่างเรียน	73	61.8	38	63.8	0.119	0.730
ไม่มีงานเสริมระหว่างเรียน	118	38.2	67	36.2		

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน ความสามารถพิเศษ งานเสริมระหว่างเรียน โรคประจำตัวกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ประเภทงานเสริมระหว่างเรียน						
สอนพิเศษ						
ทำ	61	31.9	26	24.8	1.681	0.195
ไม่ได้ทำ	130	68.1	79	75.2		
แปลและล่าม						
ทำ	11	5.8	7	6.7	0.98	0.755
ไม่ได้ทำ	180	94.2	98	93.3		
งานอื่นๆ						
ทำ	17	8.9	12	11.4	0.490	0.484
ไม่ได้ทำ	174	91.1	93	88.6		
โรคประจำตัว						
มี	33	17.3	29	27.6	4.376	0.036*
ไม่มี	158	82.7	76	72.4		

*p < 0.05

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่าการมีโรคประจำตัวมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < 0.05)

2.2 ปัจจัยด้านการศึกษา

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษา ที่ประกอบด้วย วิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจจะเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนน CU-TEP ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามการรับรู้ ระดับความสามารถทางคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจที่จะศึกษา (N = 296)						
ภาษาตะวันตก	46	24.1	19	18.1	3.809	0.433
ภาษาตะวันออก	58	30.4	35	33.3		
ภาษาไทย	13	6.8	11	10.5		
ภาษาอังกฤษ	40	20.9	17	16.2		
อื่นๆ	34	17.8	23	21.9		
เกรดเฉลี่ยสะสม (N= 296)						
2.00 – 2.99	34	17.8	17	16.2	0.373	0.946
3.00 – 3.24	45	23.6	27	25.7		
3.25 – 3.59	74	38.7	42	40.0		
3.60 – 4.00	38	19.9	19	18.1		
คะแนน CU-TEP (N = 269)						
ต่ำกว่า 70 คะแนน	31	16.2	14	13.3	0.701	0.704
70 – 79 คะแนน	47	24.6	24	22.9		
80 คะแนนขึ้นไป	113	59.2	67	63.8		

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษาที่ประกอบด้วยวิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจจะเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนน CU-TEP ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามการรับรู้ ระดับความสามารถทางคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตามการรับรู้ (N=296)						
ไม่ดี	11	5.8	12	11.4	4.435	0.109
ปานกลาง	85	44.5	51	48.6		
ดี	95	49.7	42	40.0		
ระดับความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้ (N=296)						
ไม่ดี	28	14.7	18	17.1	0.922	0.631
ปานกลาง	120	62.8	60	57.1		
ดี	43	22.5	27	25.7		

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษากับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า ไม่มีปัจจัยตัวใดมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านครอบครัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ที่ประกอบด้วย สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครองในการหางานทำของนิสิตกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
สถานภาพสมรสบิดามารดา (N = 296)						
อยู่ด้วยกัน	148	77.5	77	73.3	0.641	0.423
ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	43	22.5	28	26.7		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว (N= 295)						
ไม่เกิน 100,000 บาท	134	70.2	86	82.7	5.580	0.018*
มากกว่า 100,000 บาท	57	29.8	18	17.3		
ความคาดหวังของผู้ปกครองในการหางานทำของนิสิต(N = 296)						
ไม่คาดหวัง	21	11.0	13	12.4	4.413	0.110
คาดหวังปานกลาง	64	33.5	23	21.9		
คาดหวังสูง	106	55.5	69	65.7		

*p < 0.05

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < 0.05)

2.4 ปัจจัยด้านการหางาน

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านการหางานของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการหางาน ที่ประกอบด้วย ลักษณะงานที่สนใจ ทักษะคิดต่อสถานการณ์การหางานในปัจจุบัน สาเหตุที่หางานไม่ได้กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ลักษณะงานที่สนใจ (N = 296)						
ล่าม นักแปล มัคคุเทศก์						
สนใจ	125	65.4	60	57.1	1.993	0.158
ไม่สนใจ	66	34.6	45	42.9		
นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ						
สนใจ	68	35.6	52	49.5	5.448	0.020*
ไม่สนใจ	123	64.4	53	50.5		
ครู อาจารย์						
สนใจ	57	29.8	38	36.2	1.253	0.263
ไม่สนใจ	134	70.2	67	63.8		
นักการทูต พนักงานกระทรวง						
สนใจ	76	39.8	40	38.1	0.082	0.775
ไม่สนใจ	115	60.2	65	61.9		
ฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม						
พัฒนาบุคลากร						
สนใจ	41	21.5	34	32.4	4.267	0.039*
ไม่สนใจ	150	78.5	71	67.6		
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน						
สนใจ	52	27.2	32	30.5	0.352	0.553
ไม่สนใจ	139	72.8	73	69.5		
อื่นๆ						
มี	38	19.9	17	16.2	0.615	0.433
ไม่มี	153	80.1	88	83.8		

*p < 0.05

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการงานที่ประกอบด้วยลักษณะงานที่สนใจ ทักษะติดต่อสถานการณ์การงานในปัจจุบัน สาเหตุที่ทำงานไม่ได้กับระดับความวิตกกังวลในการงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการงานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติต่อสถานการณ์การงานในปัจจุบัน (N=296)						
ทำงานยากมาก	38	19.9	48	45.7	22.770	<0.001**
ทำงานยากปานกลาง	141	73.8	50	47.6		
ทำงานได้ไม่ยาก	12	6.3	7	6.7		
สาเหตุที่ทำงานไม่ได้ (N=296)						
ทำงานถูกใจไม่ได้	83	43.5	40	38.1	1.783	0.619
เงินเดือนน้อย	37	19.4	26	24.8		
หน่วยงานไม่ต้องการ	32	16.8	20	19.0		
อื่นๆ	39	20.4	19	18.1		

**p < 0.001

จากตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการงานกับระดับความวิตกกังวลในการงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า ลักษณะงานที่สนใจ ประเภท นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการและฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และพบว่าทัศนคติต่อสถานการณ์การงานในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการหางานทำ จำแนกตามทัศนคติต่อสถานการณ์การหางานทำในปัจจุบัน ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ One way ANOVA

ทัศนคติต่อสถานการณ์การ หางานในปัจจุบัน	Min	Max	Mean	SD
หางานยากมาก	33.00	103.00	74.27	15.49
หางานยากปานกลาง	26.00	107.00	63.83	15.27
หางานได้ไม่ยาก	37.00	95.00	61.05	16.28
รวม	26.00	107.00	66.69	16.11

จากตารางที่ 14 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิต อยู่ที่ 66.69 คะแนน เมื่อจำแนกตามทัศนคติต่อสถานการณ์การหางานในปัจจุบัน พบว่า นิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ยากมาก มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการหางานทำ 74.27 คะแนน นิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ยากปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการหางานทำ 63.83 คะแนน และนิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ไม่ยาก มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการหางานทำ 61.05 คะแนน

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำและทัศนคติต่อการหางานในปัจจุบันของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ One way ANOVA

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7101.345	3550.673	14.982	<0.001**
ภายในกลุ่ม	69440.435	236.998		

**p < 0.001

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยสถิติ One way ANOVA พบว่า นิสิตที่มีทัศนคติต่อสถานการณ์การหางานในปัจจุบันที่แตกต่างกัน จะมีความวิตกกังวลในการหางานทำที่แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและทัศนคติต่อการทำงานในปัจจุบันของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน ด้วยวิธีทดสอบ LSD

ทัศนคติต่อสถานการณ์การ ทำงานในปัจจุบัน	ทัศนคติต่อสถานการณ์การทำงานในปัจจุบัน		
	ทำงานยากมาก	ทำงานยากปานกลาง	ทำงานได้ไม่ยาก
ทำงานยากมาก		10.435**	13.215*
ทำงานยากปานกลาง			2.780
ทำงานได้ไม่ยาก			

**p < 0.001, *p < 0.05

จากตารางที่ 16 เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและทัศนคติต่อการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตที่คิดว่าปัจจุบันสถานการณ์ ทำงานได้ยากมาก มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.001$ กับนิสิตที่คิดว่าสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำงานได้ยากปานกลาง และพบว่านิสิตที่คิดว่าปัจจุบันสถานการณ์การทำงานยากมาก มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ กับนิสิตที่คิดว่าสถานการณ์ในปัจจุบันทำงานได้ไม่ยาก

2.5 ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (N=296)						
ระดับต่ำ	27	14.2	47	44.8	39.627	<0.001**
ระดับปานกลาง	116	60.7	51	48.6		
ระดับสูง	48	25.1	7	6.6		

**p < 0.001

จากตารางที่ 17 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < 0.001)

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการทำงานทำ จำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ One way ANOVA

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	Min	Max	Mean	SD
ระดับต่ำ	26.00	107.00	76.73	16.15
ระดับปานกลาง	30.00	102.00	65.30	14.08
ระดับสูง	33.00	102.00	57.38	14.94
รวม	26.00	107.00	66.69	16.11

จากตารางที่ 18 เมื่อจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า นิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ มีคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำเฉลี่ย 76.73 คะแนน นิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง มีคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำเฉลี่ย 65.30 คะแนน และนิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง มีคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำเฉลี่ย 57.38 คะแนน

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ One way ANOVA

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12547.174	6273.587	28.724	<0.001**
ภายในกลุ่ม	63994.606	218.412		

**p < 0.001

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยสถิติ One way ANOVA พบว่า นิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกัน จะมีความวิตกกังวลในการทำงานทำที่แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 20 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน ด้วยวิธีทดสอบ LSD

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง		
	ระดับต่ำ	ระดับปานกลาง	ระดับสูง
ระดับต่ำ		11.430**	19.348**
ระดับปานกลาง			7.918*
ระดับสูง			

**p < 0.001, p < 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.001$ กับนิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางและสูง และพบว่านิสิตที่มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ กับนิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำกับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficient) (N=296)

ปัจจัยที่ศึกษา	คะแนนวิตกกังวลในการ การทำงานทำ	
	r	p-value
คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง	-0.444	<0.001**

**p < 0.001

จากตารางที่ 21 ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของการเห็นคุณค่าในตนเอง และคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำ พบว่าคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ⁽⁴⁸⁾ กับคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ p < 0.001

2.6 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการด้านบุคลิกภาพ ที่ประกอบด้วยบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเปิดตัว ด้านการเปิดรับประสบการณ์ ด้านความเป็นมิตร และด้านการมีจิตสำนึกกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ N (N=296)						
ระดับไม่สูง	159	83.2	56	53.3	30.500	<0.001**
ระดับสูง	32	16.8	49	46.7		
ด้านการเปิดตัว E (N=296)						
ระดับไม่สูง	123	64.4	95	90.5	23.742	<0.001**
ระดับสูง	68	35.6	10	9.5		
ด้านการเปิดรับประสบการณ์ O (N=296)						
ระดับไม่สูง	75	39.3	47	44.8	0.844	0.358
ระดับสูง	116	60.7	58	55.2		
ด้านความเป็นมิตร A (N=296)						
ระดับไม่สูง	85	44.5	68	64.8	11.136	0.001*
ระดับสูง	106	55.5	37	35.2		
ด้านการมีจิตสำนึก C (N=296)						
ระดับไม่สูง	147	77.0	88	83.8	1.941	0.164
ระดับสูง	44	23.0	17	16.2		

**p < 0.001, *p < 0.05

จากตารางที่ 22 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่าบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และพบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทาง

อารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการหางานทำกับคะแนนบุคลิกภาพด้านต่างๆ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficient) (N=296)

ปัจจัยที่ศึกษา	คะแนนวิตกกังวลในการหางานทำ	
	r	p-value
คะแนนบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์	0.500	<0.001**
คะแนนบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว	-0.259	<0.001**
คะแนนบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์	-0.124	0.033*
คะแนนบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร	-0.248	<0.001**
คะแนนบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก	-0.271	<0.001**

**p < 0.001, *p < 0.05

จากตารางที่ 23 ในการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของคะแนนบุคลิกภาพด้านต่างๆ และคะแนนวิตกกังวลในการหางานทำ พบว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับคะแนนวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.001$ ในขณะที่คะแนนบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว ด้านความเป็นมิตร และด้านการมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับคะแนนวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.001$ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากกับคะแนนวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.05$

2.7 ปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับปัจจัยด้านการเผชิญปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน (N=296)

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการเผชิญปัญหาที่ประกอบด้วย การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา แบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และแบบหลีกเลี่ยงกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 296 คน โดยใช้สถิติ Chi-square

ตัวแปร	ระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ				χ^2	p-value
	ระดับไม่สูง		ระดับสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา (N=296)						
ระดับไม่สูง	59	30.9	47	44.8	5.627	0.017*
ระดับสูง	132	69.1	58	55.2		
การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม (N=296)						
ระดับไม่สูง	80	41.9	48	45.7	0.405	0.525
ระดับสูง	111	58.1	57	54.3		
การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง (N=296)						
ระดับไม่สูง	174	91.1	60	57.1	47.180	<0.001**
ระดับสูง	17	8.9	45	42.9		

**p < 0.001, *p < 0.05

จากตารางที่ 24 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเผชิญปัญหากับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่าการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และพบว่าการเผชิญปัญหาแบบ

หลักหนีมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำกับคะแนนบุคลิกภาพด้านต่างๆ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficient) (N=296)

ปัจจัยที่ศึกษา	คะแนนวิตกกังวลในการ การทำงานทำ	
	r	p-value
คะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา	-0.294	<0.001**
คะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนจากสังคม	-0.108	0.064
คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี	0.488	<0.001**

** $p < 0.001$

จากตารางที่ 25 ในการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของคะแนนการเผชิญปัญหาในรูปแบบต่างๆและคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำ พบว่าคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.001$ ในขณะที่คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.001$ ส่วนคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนจากสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยสถิติ Logistic Regression เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ด้วยวิธี Forward Likelihood ratio

3.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Logistic Regression

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบไปด้วยทัศนคติต่อสถานการณ์ในการทำงานทำในปัจจุบัน บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง โดยใช้สถิติ Logistic Regression (N=296 คน)

ตัวแปร	B	S.E.(B)	p-value	Adjusted OR	95% CI	
					lower	Upper
ทัศนคติต่อสถานการณ์ในการทำงานทำในปัจจุบัน (หางานได้ยาก)	1.119	0.306	< 0.001**	3.060	1.681	5.572
บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูง	0.993	0.326	0.002*	2.700	1.424	5.119
บุคลิกภาพด้านการเปิดตัวสูง	-1.155	0.394	0.003*	0.315	0.146	0.682
การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูง	1.473	0.361	< 0.001**	4.364	2.152	8.851

**p < 0.001, *p < 0.05

จากตารางที่ 26 พบว่า เมื่อนำปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วย โรคประจำตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ทัศนคติต่อสถานการณ์การทำงานในปัจจุบัน ความสนใจงานด้านนักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ ความสนใจงานด้านฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร การเห็นคุณค่าในตนเอง บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร การมุ่งจัดการปัญหา การหลีกเลี่ยงปัญหา มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ Logistic regression เมื่อควบคุมอิทธิพลจากตัวแปรอื่น ด้วยวิธี Forward Likelihood ratio พบว่าทัศนคติต่อสถานการณ์ในการทำงานทำในปัจจุบัน บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง สามารถ

ทำนายทิศทางการความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นแล้ว นิสิตที่คิดว่าสถานการณ์การทำงานในปัจจุบันทำงานได้ยากมาก มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลในการทำงานทำเป็น 3.06 เท่าเมื่อเทียบกับนิสิตที่คิดว่าสถานการณ์การทำงานในปัจจุบันทำงานได้ไม่ยากหรือยากปานกลาง (OR = 3.060, $p < 0.001$) เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นแล้ว นิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูง มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลในการทำงานทำเป็น 2.700 เท่า เมื่อเทียบกับนิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ต่ำและปานกลาง (OR = 2.700, $p < 0.05$) เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นแล้ว นิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวสูง มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลในการทำงานทำเป็น 0.315 เท่า เมื่อเทียบกับนิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวต่ำและปานกลาง (OR = 0.315, $p < 0.05$) และเมื่อควบคุมตัวแปรอื่นแล้ว นิสิตที่ใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูง มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลในการทำงานทำเป็น 4.364 เท่าเมื่อเทียบกับนิสิตที่มีการใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงต่ำและปานกลาง (OR = 4.364, $p < 0.001$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-Sectional Descriptive Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความวิตกกังวลในการทำงานทำ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบสอบถามบุคลิกภาพ (BFI) และแบบวัดการเผชิญปัญหา

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ในการบรรยายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยควอไทด์ ใช้สถิติ Chi-square ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการทำงาน ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา กับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ใช้การทดสอบ LSD ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ใช้ Pearson's correlation coefficient ในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและคะแนนปัจจัยด้านต่างๆที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการทำงานทำ และใช้สถิติ Logistic Regression ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำ

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 35.5 มีความวิตกกังวลในการทำงานทำอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 11.5 มีความวิตกกังวลในการทำงานทำในระดับต่ำ และส่วนใหญ่ ร้อยละ 53 มีความวิตกกังวลในการทำงานทำอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่าปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการหางาน ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านการเผชิญปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ ร้อยละ 25 หรือว่าจำนวน 1 ใน 4 ของนิสิต มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ นิสิตจำนวน ร้อยละ 18.6 มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง และนิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.4 มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิต จากความเป็นไปได้ในทางทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการวิเคราะห์ตัวแปรทีละคู่ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ได้แก่ โรคประจำตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ลักษณะอาชีพที่สนใจในด้านนักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร และการเลือกใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา และพบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.001$ ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานการณ์การทำงานในปัจจุบัน การเห็นคุณค่าในตนเอง บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และด้านการเปิดตัว และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ โดยเมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Logistic Regression พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการเกิดความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิต ในทิศทางที่เพิ่มระดับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานการณ์การทำงานในปัจจุบันที่มองว่าปัจจุบันนั้นงานได้ยาก การมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูง และการใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูง และพบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการลดลงของความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิต ได้แก่ การมีลักษณะบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวสูง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 35.5 ของนิสิตกลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับสูง คืออยู่ในช่วงคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำตั้งแต่ 73 คะแนนขึ้นไป นิสิตจำนวนร้อยละ 11.5 มีความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับต่ำ หรือมีคะแนนความวิตกกังวลต่ำกว่า 46 คะแนน นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 53 ของนิสิต มีความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ อยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 46 ถึง 72 คะแนน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตอยู่ที่ 66.69 คะแนน ซึ่งใกล้เคียงกับผลของการศึกษาของ ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่ที่ 60.10 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตจากกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 57.8 โดยในการศึกษาครั้งนี้คะแนนสูงสุดคือ 107 คะแนนและคะแนนต่ำสุดคือ 26 คะแนน ข้อมูลดังกล่าวได้มาจากการใช้แบบประเมินที่มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับที่ยอมรับได้ และเมื่อผู้วิจัยได้นำมาใช้ประเมินนิสิตกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 296 คน ผู้วิจัยได้ทำการหาความเที่ยงทั้งฉบับอีกครั้ง และพบว่าแบบประเมินดังกล่าวมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการหางาน ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา โดยพบว่า การมีโรคประจำตัว เช่น ภูมิแพ้ ไทรอยด์ ภาวะแพ้อาหาร หรือโรคทางจิตเวชมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สถานะทางการเงินของครอบครัวก็มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำเช่นกัน โดยเมื่อเทียบอัตราส่วนแล้ว นิสิตที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 100,000 บาทจะมีความวิตกกังวลในการหางานทำในระดับต่ำกว่า เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ อติษฐ มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ที่พบว่าสถานะทางการเงินเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดความวิตกกังวลของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทัศนคติต่อสถานการณ์การหางานในปัจจุบันเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ โดยพบว่านิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ยากมาก จะมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับสูง โดยนิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ยากมาก มีคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 74.27 คะแนน ในขณะที่นิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ยากปานกลาง จะมีคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 63.83 คะแนน และนิสิตที่คิดว่าปัจจุบันหางานได้ไม่

ยาก มีคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 61.05 คะแนน ทั้งนี้สาเหตุที่นิสิตคิดว่า ทำให้ทำงานได้ยากหรือทำงานไม่ได้ ประกอบไปด้วย งานที่ถูกใจไม่ได้ เงินเดือนน้อย หน่วยงานไม่ต้องการ เป็นต้น ทั้งนี้ลักษณะของอาชีพที่นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจ 3 อันดับแรก ได้แก่ ล่าม นักแปล มัคคุเทศก์ ถัดมาคือ นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และลำดับที่ 3 คือ นักการทูตและพนักงานกระทรวง โดยในสามอาชีพนี้ นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้บุคลิกภาพและการเผชิญปัญหา เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำด้วยเช่นกัน โดยพบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ในขณะที่บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร และการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 25 ของนิสิตกลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือมีคะแนนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 26 คะแนน ร้อยละ 18.6 ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูงหรือมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองมากกว่า 32 คะแนนขึ้นไป และส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.4 ของนิสิตมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคืออยู่ในช่วงคะแนน 26-32 คะแนน ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการศึกษาของ ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา⁽⁶⁾ (2549) ที่ศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ โดยพบว่าร้อยละ 29 หรือว่าส่วนน้อยของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตอยู่ที่ 28.51 คะแนน โดยคะแนนสูงสุดคือ 38 คะแนนและคะแนนต่ำสุดคือ 12 คะแนน ข้อมูลดังกล่าวได้มาจากการใช้แบบประเมินที่มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับที่ยอมรับได้ และเมื่อผู้วิจัยได้นำมาใช้ประเมินนิสิตกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 296 คน ผู้วิจัยได้ทำการหาความเที่ยงทั้งฉบับอีกครั้ง และพบว่าแบบประเมินดังกล่าวมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการทำงาน พบว่านิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีความวิตกกังวลสูง ในขณะที่นิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางและสูงจะมีความวิตกกังวลต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ Morris Rosenberg⁽⁴⁹⁾ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยพบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่เพิ่มขึ้นจะแปรผกผันกับความวิตกกังวล

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการหางาน ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านการศึกษา จากการศึกษาในครั้งนี้ ไม่พบว่ามีสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ

3.1 ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน ความสามารถพิเศษ การทำงานเสริมระหว่างเรียนและโรคประจำตัว พบว่าปัจจัยด้านเพศนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำครั้งนี้ ซึ่งแตกต่างจากผลวิจัยของ ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ที่พบว่า เพศหญิงมีความวิตกกังวลในการหางานทำมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ตรงกับผลการศึกษาของนันที ศุภมงคล⁽¹⁸⁾ ซึ่งไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและชายในความวิตกกังวลต่อสถานการณ์และความวิตกกังวลประจำตัว ทั้งนี้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นออก ชาย หญิง และอื่นๆสำหรับเพศทางเลือก จึงอาจเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศกับคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำ เนื่องจากในงานวิจัยของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ศึกษาเพียงความวิตกกังวลในเพศหญิงและเพศชายเท่านั้น

ปัจจัยด้านอายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน และความสามารถพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุลที่ไม่พบความสัมพันธ์ในปัจจัยดังกล่าว และปัจจัยด้านการมีงานเสริมทำระหว่างเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านอายุและชั้นปี ที่ไม่พบความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำนั้น มีความสอดคล้องกับการศึกษาของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ แต่แตกต่างจากผลการศึกษาของอดิษฐ์ มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ที่พบว่า อายุและชั้นปีมีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าและวิตกกังวลในนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการที่นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์มีนิสิตจำนวน 6 ชั้นปี ซึ่งแตกต่างจากนิสิตคณะอักษรศาสตร์ที่มีเพียง 4 ชั้นปี และรูปแบบการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทย์มีความแตกต่างกับนิสิตคณะอักษรศาสตร์ โดยนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์จะต้องมีการปฏิบัติทางคลินิกในชั้นปีที่สูงขึ้น

ปัจจัยด้านโรคประจำตัว พบว่าโรคประจำตัวของนิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้แก่ โรคภูมิแพ้ ร้อยละ 14.2 โรคไทรอยด์เป็นพิษ ร้อยละ 1.4 โรคกระเพาะอาหารอักเสบ ร้อยละ 1 โรคซึมเศร้า ร้อยละ 1 โรคไมเกรน ร้อยละ 1 และโรคอื่นๆ ร้อยละ 2.2 ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าโรคประจำตัวมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ที่พบว่าโรคประจำตัวไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

อดิनुช มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านสุขภาพร่างกายมีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ปัจจัยด้านการศึกษา ประกอบไปด้วย วิชาเอกที่กำลังศึกษาหรือสนใจที่จะศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถทางคอมพิวเตอร์ โดยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง คือตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไปหรือเทียบเท่ากับช่วงเกียรตินิยมอันดับ 2 นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยของการสอบ CU-TEP หรือวัดการวัดระดับภาษาอังกฤษอยู่ที่ 82.15 คะแนน ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี (Middle Advanced) นิสิตส่วนใหญ่ประเมินว่าตนเองมีระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี และประเมินว่าตนเองมีระดับความสามารถทางคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาพบว่าในทุกตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีสุดท้าย เช่นเดียวกับระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ ที่ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติกับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิต ที่ระดับ $p < 0.05$ ในการศึกษาข้างต้น อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ หลังจากวิเคราะห์ด้วยวิธี Multiple linear regression พบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษนั้น มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ในการศึกษาในนิสิตคณะอักษรศาสตร์นั้น ผลที่ได้อาจมีความแตกต่างออกไป เนื่องจากคณะอักษรศาสตร์ เป็นคณะที่ศึกษาด้านภาษาโดยตรงและนิสิตส่วนใหญ่มีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี หรืออยู่ในขั้น Middle Advanced ขึ้นไป จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ ในนิสิตคณะอักษรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบไปด้วย สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการหางานทำของนิสิต นิสิตส่วนใหญ่บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 40,000 – 100,000 บาท และผู้ปกครองส่วนใหญ่ค่อนข้างคาดหวังกับการหางานทำของนิสิต จากผลการวิเคราะห์พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความวิตกกังวลในการหางานทำ เช่นเดียวกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการหางานทำของนิสิตที่ไม่พบความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิต ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ ปัทมา

อินทร์พรหม⁽⁵⁰⁾ ที่พบว่าความคาดหวังจากผู้ปกครองมีผลต่อระดับความเครียดในนักเรียน ทั้งนี้ผลการศึกษาครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ส่วนผลการวิเคราะห์รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวซึ่งแบ่งออกเป็นไม่เกิน 100,000 บาทต่อเดือนและมากกว่า 100,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ อติษฐ มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ที่พบว่าสถานะทางการเงินมีผลต่อการเกิดความวิตกกังวลของนิสิต ในการศึกษาเรื่องภาวะวิตกกังวล และซึมเศร้าในนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ผลการศึกษาครั้งนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล⁽¹⁾ ที่ศึกษาความวิตกกังวลในการหางานทำในนิสิตชั้นปีสุดท้ายโดยไม่พบความแตกต่างในค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตที่รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเกิดจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ นิสิตส่วนใหญ่มากกว่า 1 ใน 4 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท

3.4 ปัจจัยด้านการหางานทำ ประกอบไปด้วย ลักษณะงานที่สนใจ ทักษะติดต่อสถานการณ์ในการหางานในปัจจุบัน และสาเหตุที่หางานไม่ได้ สำหรับลักษณะงานที่สนใจ พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสนใจในอาชีพ ล่าม นักแปล มัคคุเทศก์มากที่สุด รองลงมาคือนักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และลำดับที่สาม ได้แก่อาชีพ นักการตลาดและพนักงานกระทรวง นิสิตจำนวนร้อยละ 29.1 มองว่าปัจจุบันสถานการณ์การหางานทำนั้นหาได้ยากมาก นิสิตจำนวนร้อยละ 6.4 มองว่าปัจจุบันหางานได้ไม่ยาก และนิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.5 มองว่าสถานการณ์ในปัจจุบันนี้หางานได้ยากปานกลาง ส่วนสาเหตุของการหางานไม่ได้ นิสิตส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเพราะหางานที่ถูกใจไม่ได้ รองลงมาคือเงินเดือนน้อย และหน่วยงานไม่ต้องการตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าสาเหตุของการหางานทำไม่ได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ลักษณะงานที่สนใจสองประเภท พบว่ามีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ งานประเภท นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร โดยกลุ่มอาชีพดังกล่าวถูกจัดอยู่ใน สิบกลุ่มอาชีพที่เสี่ยงตกรางาน ซึ่งคาดการณ์โดย รองประธานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ กระทรวงแรงงาน⁽⁵¹⁾ เนื่องจากเป็นกลุ่มอาชีพที่อยู่ในแวดวงของสื่อสิ่งพิมพ์และเอกสาร ในส่วนของฝ่ายบุคคลหรืองานด้านการจัดการนั้น เป็นงานที่มีลักษณะของงานบริการ ซึ่งจากการคาดการณ์ดังกล่าว ลักษณะงานของอาชีพนี้ ปัจจุบันได้ถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี ซึ่งทำให้เกิดความยากในการหางานในอาชีพดังกล่าวข้างต้นเพิ่มขึ้น จากสถานการณ์ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับปัจจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งจากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยเช่นกัน นิสิตที่มองว่าสถานการณ์การ

ทำงานในปัจจุบันที่หาได้ยากมากหรือนัยหนึ่งอาจหมายถึงการที่ประชากรมีภาวะว่างงานมากขึ้น เนื่องจากไม่สามารถหางานได้ มีความความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการทำงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อติษฐ มาลากุล ณ อยุธยา⁽¹⁹⁾ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล โดยพบว่า การว่างงานมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ประกอบไปด้วยระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง จากการศึกษาในระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ มีการเห็นคุณค่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในแต่ละระดับพบว่า นิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำที่สูงกว่า นิสิตที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางและสูง เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำและระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิต ด้วยวิธีทดสอบ LSD พบว่านิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.001$ กับนิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางและสูง และพบว่านิสิตที่มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง มีความแตกต่างในค่าคะแนนความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ กับนิสิตที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง

การศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับการศึกษาของทรงเกียรติ ลั่นหลาม⁽⁵²⁾ ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบวิตกกังวล การมองโลกในแง่ดีและการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัย โดยผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพแบบวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Ingvild Oxås Henriksen และคณะ⁽⁵³⁾ ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับอาการวิตกกังวลและซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีอาการวิตกกังวลและซึมเศร้าที่ต่ำกว่า กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของ Dat Tan Nguyen และคณะ⁽⁴⁵⁾ ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้าและความเครียดในการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการเห็นคุณค่าในระดับที่ต่ำทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และความเครียดทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อมูลในหนังสือเรื่อง Career Development and Counseling: Putting Theory and Research to Work ของ Steven D. Brown และ Robert W. Lent⁽⁵⁴⁾ ที่อธิบายไว้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่สูงจะประสบความสำเร็จในการทำงานได้มากกว่าและจะมีระยะเวลาการว่างงานที่น้อยกว่า ด้วยเหตุนี้จึงการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่สูงจึงมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำที่น้อยกว่า

3.6 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ประกอบไปด้วย บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก นิสิตส่วนใหญ่มีลักษณะบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์นั้น นิสิตส่วนใหญ่มีลักษณะบุคลิกภาพด้านดังกล่าวอยู่ในระดับสูง

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์และปัจจัยบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว และบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์เป็นหนึ่งในปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับภาวะการว่างงาน การได้ข้อเสนอรับเข้าทำงาน และการจ้างงาน โดยผู้ที่มีลักษณะบุคลิกภาพในด้านนี้สูงจะมีภาวะการว่างงานที่ยาวกว่า ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Martin Johansson และ Anders Ölund⁽⁵⁵⁾ ที่ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวล บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์และความต้องการการเข้าใจในนักศึกษามหาวิทยาลัย และกลุ่มคนที่ไม่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์และความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว (Extraversion) มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยลักษณะบุคลิกภาพดังกล่าว เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สามารถทำนายการเอาจริงเอาจังในการทำงานทำได้ และมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาการว่างงานที่สั้นกว่า โดยในหนังสือเรื่อง Career Development and Counseling: Putting Theory and Research to Work ของ Steven D. Brown และ Robert W. Lent⁽⁵⁴⁾ ได้อธิบายไว้ว่าบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวเป็นตัวช่วยที่ทำให้การทำงานนั้นง่ายขึ้น โดยเฉพาะการติดต่อเพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน เนื่องจากบุคลิกภาพแบบเปิดตัวมีความสัมพันธ์กับการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความเชื่อมโยงของลักษณะบุคลิกภาพและความวิตกกังวล ที่อ้างถึงในการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพและการทดสอบความวิตกกังวล : อิทธิพลของเพศ ของ Arezou Asghari และคณะ⁽⁵⁶⁾ ที่ทำการศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวและความวิตกกังวลไว้ว่า มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม และจากการศึกษาดังกล่าวพบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดตัว จะมีระดับความวิตกกังวลที่ต่ำกว่า

บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร (Agreeableness) มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรสามารถทำนายความเอาใจจริงเอา จังในการทำงานทำได้ และมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาการว่างงานที่สั้นกว่า ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพกับการทำนายความวิตกกังวลในการเข้าสังคม ในนักศึกษาแพทยศาสตร์ ของ Roya Abbasi และคณะ⁽⁵⁷⁾ โดยผลการศึกษาพบว่าลักษณะบุคลิกภาพด้าน ความเป็นมิตรสามารถทำนายการลดลงของความวิตกกังวลในการเข้าสังคมในนักศึกษาแพทยศาสตร์ได้ ซึ่ง เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพและความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียน ศึกษาโดย Senthil Kumaran และ S. Kadiravan⁽⁵⁸⁾ โดยผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพด้านความ เป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียน ทั้งนี้บุคลิกภาพด้าน ดังกล่าวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ช่วยให้บุคคลลดความวิตกกังวลได้

3.7 ปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา ประกอบไปด้วย การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหา การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง โดยพบว่า นิสิต ส่วนใหญ่มีการใช้การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหาและการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการ สนับสนุนทางสังคมในระดับสูง และใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง

จากการศึกษาพบว่า การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความวิตกกังวลในการทำงานทำ ในขณะที่การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการ ปัญหามีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้การเผชิญ ปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการได้รับการจ้างงานใหม่ การศึกษาครั้งนี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของ Julia Raquel Heermann⁽⁵⁹⁾ เรื่องกลวิธีในการเผชิญ ปัญหาในฐานะการเป็นสื่อกลางระหว่าง Mindset ของความเครียดและความวิตกกังวล – การศึกษา แบบตัดขวาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.3 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผลการศึกษา พบว่าการมุ่งจัดการปัญหามีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการทำงานทำอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตที่ใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูง มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลใน การทำงานทำเป็น 4.364 เท่าเมื่อเทียบกับนิสิตที่ใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงต่ำ ทั้งนี้การเผชิญ ปัญหาแบบหลีกเลี่ยงมักสัมพันธ์กับการปรับตัวที่ไม่ดี และมีความสัมพันธ์กับการเกิดความกังวลใจหรือ ความยุ่งยากใจในอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของนันทินี ศุภมงคล⁽¹⁸⁾ ที่พบว่าความวิตกกังวลต่อ สถานการณ์และความวิตกกังวลประจำตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการหลีกเลี่ยงปัญหา จาก การศึกษาในนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับบทความใน Harvard Health Publishing ของ Nicole J. LeBlanc และ Luana Marques⁽⁶⁰⁾ เรื่อง ความวิตกกังวลในวิทยาลัย:

สิ่งที่เรารู้และการเผชิญปัญหา โดยการหลีกเลี่ยงปัญหาทำให้อาการวิตกกังวลแย่ลง หรือกล่าวคือ การหลีกเลี่ยงปัญหาทำให้ความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น

จากปัจจัยต่างๆข้างต้น พบว่าในหลายๆปัจจัย สามารถช่วยเหลือนิสิตให้เกิดการพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองและลดความวิตกกังวลในการหางานทำได้ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก โดยร้อยละ 58.5 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับเกียรตินิยม และมีคะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ CU-TEP เฉลี่ยอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์การรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยคะแนนเฉลี่ยของนิสิตคือ 82.15 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.5 มีความสามารถพิเศษและนิสิตร้อยละ 37.5 มีงานเสริมทำระหว่างเรียน จากข้อมูลเหล่านี้ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับนิสิต สามารถช่วยให้นิสิตตระหนักถึงความสามารถที่ตนเองมี ให้เห็นจุดแข็งของตนเอง เพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง เพิ่มความมั่นใจในการหางานทำ และลดความวิตกกังวลในการหางานทำได้ สำหรับนิสิตที่มีความกังวลในการหางานทำในระดับที่สูง ผู้ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด อาจช่วยให้คำแนะนำและช่วยนิสิตในการปรับลดระดับความคาดหวัง รวมถึงการยอมรับสถานการณ์ในการหางานทำตามความเป็นจริง เช่น นิสิตอาจจำเป็นต้องเลือก ระหว่างงานที่ตนเองถูกใจ กับ งานที่มีรายได้สูง เป็นต้น เนื่องจากสองปัจจัยนี้ เป็นสองสาเหตุหลักที่นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นสาเหตุของการหางานทำไม่ได้

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลในการหางานทำอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ซึ่งมีปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำ ได้แก่ โรคประจำตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ลักษณะงานที่สนใจ ได้แก่ นักเขียน นักประพันธ์ บรรณาธิการ และ ฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร ทัศนคติต่อสถานการณ์การหางานในปัจจุบัน การเห็นคุณค่าในตนเอง บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการปัญหาและการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ผลการศึกษาในครั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิต และป้องกันการเกิดความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อจำกัดการวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งศึกษาเฉพาะนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ดังนั้นผลการศึกษาอาจแตกต่างออกไปในนิสิตคณะอื่นๆ และนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่สามารถเป็นตัวแทนนิสิตของนิสิตทั้งหมดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้

2. การวิจัยครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2562 จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 โดยเก็บข้อมูลในนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ซึ่งนิสิตไม่ได้อยู่ในช่วงที่กำลังหางานจริง อาจทำให้แนวโน้มของระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตมีความแตกต่างกับช่วงที่นิสิตหางานจริง

3. อาจมีตัวแปรอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการหางานทำที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์และอธิบายการเกิดความวิตกกังวลในการหางานทำได้แตกต่างออกไปจากการศึกษาครั้งนี้

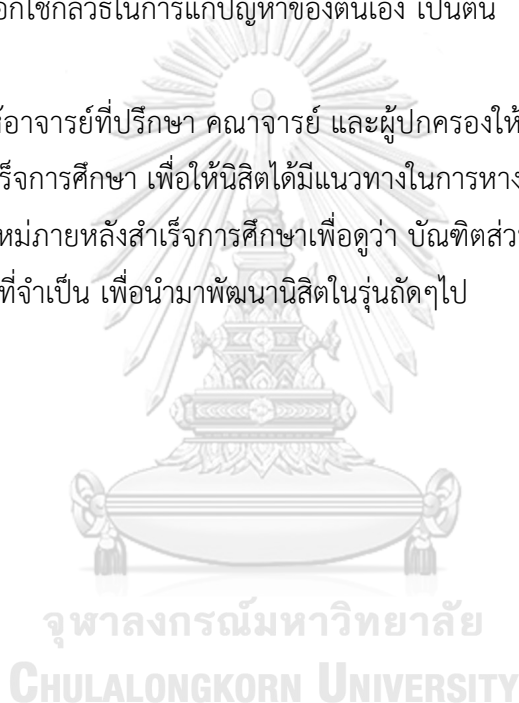
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองและระดับความวิตกกังวลในการหางานทำ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนิสิตหรือนักศึกษาสามารถนำไปใช้นิสิตหรือนักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะหรือสาขาวิชาที่ใกล้เคียงกับคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาให้ความช่วยเหลือในด้านการเตรียมความพร้อมในการหางานทำให้แก่นิสิต เช่น การจัด Job fair โดยเน้นสายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนของนิสิต หรือการเรียนเชิญวิทยากรที่อยู่ในสายงานที่นิสิตให้ความสนใจด้วย เช่น งานด้าน ล่าม การแปล มัคคุเทศก์ งานด้านการเขียน บรรณาธิการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล หรืองานด้านราชการ เช่น พนักงานกระทรวงต่างๆ มาแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อให้นิสิตมีข้อมูลสำหรับการเตรียมตัวในการหางานตามสายงานที่ตนต้องการ เนื่องจากผลการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่มองว่าสาเหตุของการหางานไม่ได้ เกิดจากการที่หางานได้ไม่ตรงตามความต้องการ

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาจัดการอบรมการฝึกวิธีการจัดการความวิตกกังวล การเผชิญปัญหาของนิสิต และการให้นิสิตรู้จักบุคลิกภาพของตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี ให้นิสิต ทั้งนี้จากผลการศึกษาพบว่าความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิต อยู่ที่ในระดับสูงนั้น คิดเป็น ร้อยละ 35.5 สำหรับบุคลิกภาพในด้านความไม่มั่นคงนั้น พบว่า นิสิตร้อยละ 27.4 มีคะแนนบุคลิกภาพในด้านนี้ในระดับสูง และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 20.9 ที่เลือกใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายกิจการนิสิต หรืออาจเป็นคณะกรรมการนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจจัดกิจกรรมด้วยการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความวิตกกังวล หรืออาจจัดกิจกรรมส่งเสริมการรู้จักตนเอง เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการทำความรู้จักบุคลิกภาพและการเลือกใช้กลวิธีในการแก้ปัญหาของตนเอง เป็นต้น

4. ส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์ และผู้ปกครองให้ความสนใจแก่นิสิตเกี่ยวกับการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อให้นิสิตได้มีแนวทางในการหางานทำ ทั้งนี้ทางคณะอาจจัดเก็บข้อมูลสำหรับบัณฑิตใหม่ภายหลังสำเร็จการศึกษาเพื่อดูว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ที่จบไป ไปทำงานในด้านใดบ้าง และมีทักษะใดที่จำเป็น เพื่อนำมาพัฒนานิสิตในรุ่นถัดๆไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในนิสิตในคณะหรือสาขาวิชาที่มีความแตกต่างจากคณะอักษรศาสตร์ เช่น คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงการศึกษาในนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของความวิตกกังวลในการหางานทำและปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ

2. ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล

ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจเลือกเก็บข้อมูลในช่วงหลังนิสิตชั้นปีสุดท้ายสำเร็จการศึกษาและอยู่ในช่วงเวลาของการหางานจริง โดยอาจทำการเก็บข้อมูลสองครั้ง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลลัพธ์ที่ได้จากการเก็บข้อมูลระหว่างนิสิตกำลังอยู่ในช่วงการศึกษาและยังไม่ได้หางานทำ กับช่วงเวลาสำเร็จการศึกษาแล้วและกำลังหางานทำ นอกจากนี้การเก็บข้อมูลควรหลีกเลี่ยงช่วงเวลาของการสอบกลางภาคหรือสอบปลายภาค เนื่องจากเป็นช่วงที่นิสิตมีความเครียดและความวิตกกังวลมากกว่าปกติ อาจมีผลต่อการตอบแบบสอบถามของนิสิตได้

3. ตัวแปรที่ควรศึกษาเพิ่มเติม

ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพแบบอื่น เช่น MBTI (The Myers-Briggs Type Indicator) DISC personality test 16PF(16 personality factors) หรือลักษณะบุคลิกภาพวิตกกังวลของนิสิต นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่น่าสนใจในการนำมาศึกษาหาความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการหางานทำ เช่น ระดับความฉลาดทางด้านอารมณ์ (EQ) เป็นต้น

บรรณานุกรม

1. ปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล. ความวิตกกังวลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการทำงานของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.
2. สำนักราชบัณฑิตยสภา. อาชีพ. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 [อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.royin.go.th/dictionary/>.
3. อมรรัตน์ เหล่าบุญมา. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษาเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร [สารนิพนธ์ปริญญาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2550.
4. Ginzberg E. Toward a theory of occupational choice: A restatement. Vocational Guidance Quarterly 1972:169-75.
5. Deeprompong C. Factors affecting career choices of graduating seniors: a comparative study between Korean and Thai students in college of humanities and engineering. [master's thesis]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2013.
6. ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา. การเห็นคุณค่าในตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนิสิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.
7. Wozniak RH. Classics in Psychology, 1855-1914: Historical Essays. Bristol, UK: Thoemmes Press; 1999.
8. Wongpakaran T, Wongpakaran N. A Comparison of Reliability and Construct Validity between the Original and Revised Versions of the Rosenberg Self-Esteem Scale. Psychiatry Investigation 2012:54-8.
9. Association AP. What are anxiety disorders [Internet]. 2019. [2019, February 2]. Retrieved from: <https://www.psychiatry.org/patients-families/anxiety-disorders/what-are-anxiety-disorders>.
10. Rogers CR. Client-centered therapy. U.S.A: The Riverside Press; 1951.
11. Spielberger CD. Anxiety and behavior. New York: Academic; 1966.
12. Ausubel DP, Schiff HM, Goldman M. Qualitative characteristics in the learning process associated with anxiety. The Journal of Abnormal and Social Psychology

1953:537-47.

13. อุบล นีวัตติชัย. ความวิตกกังวลและการพยาบาล เอกสารการสอนชุดวิชา กรณีเลือกสรรการพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลจิตเวช กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; 2532.
14. โยธิน ศันสนยุทธ์ และคณะ. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ; 2533.
15. อัมพร ธนะวัฒน์สัจจะเสรี. ความวิตกกังวลของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
16. ทิพวรรณ กิตติพร. จิตวิทยาทั่วไป เล่ม2. พิษณุโลก: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร; 2543.
17. ขนิษฐา นาคะ. ความวิตกกังวลและความต้องการข้อมูลในผู้ป่วยก่อนการผ่าตัด [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2536.
18. นันทินี ศุภมงคล. ความวิตกกังวล การสนับสนุนทางสังคมและกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิตนักศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2547.
19. อติษฐ มาลากุล ณ อยุธยา. ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้าในนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2546.
20. อรอนงค์ แจ่มผล. ความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษาปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2525.
21. เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย; 2534.
22. Rafi A, Mamun AM, Hsan K, Hossain M, Gozal D. Psychological Implications of Unemployment Among Bangladesh Civil Service Job Seekers: A Pilot Study. Front Psychiatry 2019:578.
23. Lim AY, Lee S, Jeon Y, Yoo R, Jong H. Job-Seeking Stress, Mental Health Problems, and the Role of Perceived Social Support in University Graduates in Korea. Journal of Korean Medical Science 2018.
24. Klehe C, Hooft EV. The Oxford Handbook of Job Loss and Job Search. Oxford: Oxford University Press; 2018.
25. Rosenberg M. Society and the adolescent self-image (Rev.ed.). Middletown, CT,

England: Wesleyan University Press; 1989.

26. Yanal RJ. Self-esteem. *Noûs* 1987:363-79.

27. Coopersmith S. The antecedents of Self-esteem. Palo Alto, California: California Consulting Psychologists Press Inc; 1981.

28. Dolan SL, Arsenault A. Stress, esteem de soi, santé, travail. Les Presses de l'Université du Québec 2009.

29. อภิญญา พานทอง. ผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามแนวของซูทส์ที่มีต่อการพัฒนาภาพลักษณ์ของตนในวัยรุ่นหญิงที่มีต่อการพัฒนาภาพลักษณ์ของตนในวัยรุ่นหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2542.

30. พิณเพชร ตั้งกุลบริบูรณ์. การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายไทยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับวัยรุ่นชายไทยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศต่างประเทศ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2550.

31. สุรีย์ ห้วยธาร. บุคลิกภาพกับความเครียด ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2535.

32. Allport GW. Pattern and Growth in Personality. New York: Holt, Rinehart & Winston; 1961.

33. Anastasi A. Psychological Testing. 5th ed. New York Macmillian Publishing Co Inc; 1982.

34. Maddi SR. Personality theories : a comparative analysis. 5th ed. Chicago, Illinois: The Dorsey Press; 1989.

35. นันทิมา ลิ้มปเสนีย์, ภัครดา ดิษฐพงศ์. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลกับลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่สำคัญในชีวิต [โครงการงานทางจิตวิทยา]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2553.

36. กัญฐิกา บรรลือ. บุคลิกภาพแบบหลงตัวเองและบุคลิกภาพห้ำหั่นประกอบในฐานะตัวทำนายการเกิดผู้นำในกลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกัน [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2553.

37. เปรมพร มั่นเสมอ. การปรับตัว กลวิธีการเผชิญปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.

38. สุขศรี เลิศอารมย์. ปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับกลวิธีการเผชิญปัญหาของบิดามารดาที่บุตรเข้า

รับการรักษาในหน่วยงานวิกฤตกุมารเวชกรรม [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2544.

39. สิริทิพย์ ทองวร. กลวิธีการเผชิญปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.

40. รัชนิย์ แก้วคำศรี. ความสัมพันธ์ของรูปแบบความผูกพัน การเห็นคุณค่าในตนเอง และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนักศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.

41. Ellis RA, Taylor MS. Role of self-esteem within the job search process. *Journal of Applied Psychology* 1983:632 – 40.

42. King MR, Manaster GJ. Body Image, Self-Esteem, Expectations, Self-Assessments, and Actual Success in a Simulated Job Interview. *Journal of Applied Psychology* 1977:589-94.

43. Lacković GK, Deković M., Milosavljević B., Cvek-Sorić I. OG. Social support and self-esteem in unemployed university graduates. *Adolescence* 1996:701-7.

44. Hui T., Yuen M., Chen G. Career Adaptability, Self-Esteem, and Social Support Among Hong Kong University Students. *The Career Development Quarterly* 2018:94-106.

45. Nguyen DT, et al., Low Self-Esteem and Its Association With Anxiety, Depression, and Suicidal Ideation in Vietnamese Secondary School Students: A Cross-Sectional Study. *Front Psychiatry* 2019:698.

46. สำนักงานการทะเบียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2561 (ระบบทวิภาค) [อินเทอร์เน็ต]. 2561. [เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2562]. เข้าถึงได้จาก: https://www.reg.chula.ac.th/statistics/reg_statistics-three.html.

47. สำนักงานการทะเบียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2561 (ระบบทวิภาค-นานาชาติ) [อินเทอร์เน็ต]. 2561. [เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2561]. เข้าถึงได้จาก: https://www.reg.chula.ac.th/statistics/reg_statistics-three.html.

48. กัลยา วานิชย์บัญชา. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2555.

49. Rosenberg M. The association between self-esteem and anxiety. *Journal of*

Psychiatric Research 1962:135–52.

50. ปัทมา อินทร์พรหม. ความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2548.

51. คมชัดลือออนไลน์. เปิด..10 อาชีพ เสี่ยงตกงาน ปี2563 [อินเทอร์เน็ต]. 2562. [เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.komchadluek.net/news/regional/401796>.

52. ทรงเกียรติ ลั่นหลาม. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบวิตกกังวล การมองโลกในแง่ดี และการเห็นคุณค่าของตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2550.

53. Henriksen I.O., Ranøyen I., Indredavik M.S., Stenseng F. The role of self-esteem in the development of psychiatric problems: a three-year prospective study in a clinical sample of adolescents. *Child and Adolescent Psychiatry and Mental Health* 2017:68.

54. Brown SD, Lent RW. *Career Development and Counseling: Putting Theory and Research to Work*. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.; 2013.

55. Johansson M, Anders Ölund A. Thinking about thinking – a study of anxiety, neuroticism and Need for Cognition [master's thesis]. Umeå: Umeå University; 2017.

56. Asghari A, Abd.Kadir R, Elias H, Baba M. Personality traits and examination anxiety: Moderating role of gender *Alberta Journal of Educational Research* 2013;59:45-54.

57. Roya A, Habibollah N, Abbas A. Predicting Female Students' Social Anxiety Based on Their Personality Traits. *Journal of Fundamentals of Mental Health* 2016;18.

58. Kumaran S, Kadiravan S. Personality and Test Anxiety of School Students *International Journal of Education and Psychological Research* 2015;4.

59. Heermann JR. Coping as the mediator between stress mindset and anxiety [bachelor thesis]. Enschede: University of Twente; 2018-2019.

60. LeBlanc NJ, Marques L. Anxiety in college: What we know and how to cope [Internet]. 2019. [2020, May 23]. Retrieved from: <https://www.health.harvard.edu/blog/anxiety-in-college-what-we-know-and-how-to-cope-2019052816729>.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 1/4

ชื่อโครงการวิจัย การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้สนับสนุนการวิจัย ไม่มี

ผู้วิจัยหลัก

ชื่อ นางสาว พนิดนาฏ เทียนศิริฤกษ์
ที่อยู่ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถ.พระราม4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10300
เบอร์โทรศัพท์ 098-935-1447 (โทรศัพท์มือถือ)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปีติพร
ที่อยู่ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถ.พระราม4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10300
เบอร์โทรศัพท์ 02-256-4445, 02-256-4298, 081-297-7083

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เนื่องจากท่านเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปกติ ชั้นปีที่1- 4 อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้ทำวิจัย ซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้ ท่านสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากครอบครัว เพื่อน หรือแพทย์ประจำตัวของท่านได้ ท่านมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของโครงการวิจัยนี้

เหตุผลความเป็นมา

ปัจจุบันการทำงานทำของบัณฑิตจบใหม่นั้นมีการแข่งขันค่อนข้างสูง ประกอบกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาทำงาน แทนทรัพยากรมนุษย์ทำให้บัณฑิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตในสาขาที่ไม่ได้มีวิชาชีพเฉพาะรองรับมีความวิตกกังวลในการทำงานเนื่องจากความไม่แน่ใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเลือกประกอบอาชีพใด คณะอักษรศาสตร์เป็นคณะที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงมาเป็นระยะเวลา 102 ปี โดยมีคะแนนการสอบเข้าค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับคณะในสาขาวิชาเดียวกัน นอกจากนี้จากการจัดอันดับของ QS World University ประจำปี 2018 พบว่าคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็น 1 ใน 150 ในสาขาวิชาภูมิศาสตร์และภาษาสมัยใหม่ และเป็น 1 ใน 200 ในสาขาวิชาภาษาศาสตร์และอักษรศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จากชื่อเสียงของคณะอักษรศาสตร์ การทำงานทำสำหรับบัณฑิตจบใหม่จึงไม่น่าเป็นปัญหา อย่างไรก็ตามจากการศึกษาในปี 2549 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ของคณะอักษรศาสตร์อยู่ในกลุ่มของนิสิตที่มีความวิตกกังวลสูง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงอยากศึกษาถึงการเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการทำงานทำและของนิสิตระดับปริญญาตรีทั้ง 4 ชั้นปี ในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือและลดความวิตกกังวลของนิสิตต่อปัญหาดังกล่าว

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 2/4

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระดับความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หากท่านตกลงเข้าร่วมการวิจัยจะมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้ทำวิจัยจะนำแบบสอบถามมาให้ท่าน ซึ่งท่านจะต้องเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและประเมินแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง รวมทั้งสิ้น 168 ข้อ แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน 18 ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบวัดความวิตกกังวลในการหางานทำ	จำนวน 25 ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน 10 ข้อ
ส่วนที่ 4 แบบสอบถามบุคลิกภาพ	จำนวน 60 ข้อ
ส่วนที่ 5 แบบวัดการเผชิญปัญหา	จำนวน 55 ข้อ

ระยะเวลาที่ท่านจะอยู่ในโครงการวิจัยคือ ประมาณ 30 - 40 นาที ท่านมีสิทธิไม่ตอบคำถามข้อใดๆที่ท่านไม่ต้องการตอบ

ความเสี่ยงที่อาจจะได้รับ

ความเสี่ยงจากการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้มีความเสี่ยงเพียงเล็กน้อย คือ อาจจะทำให้ท่านเสียเวลา หรือไม่สะดวกระหว่างที่ท่านเข้าร่วมโครงการวิจัย นอกจากนี้ท่านอาจเกิดความไม่สบายใจในการตอบข้อคำถามบางข้อที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของท่านได้ กรุณาแจ้งผู้วิจัยเมื่อท่านพบปัญหาความไม่สบายใจดังกล่าว

ประโยชน์ที่ท่านอาจได้รับ

ท่านจะไม่ได้รับประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ แต่การให้ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและเป็นแนวทางในการป้องกันและช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความวิตกกังวลในการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา รวมถึงเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบัน

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 3/4

ข้อปฏิบัติของท่านขณะที่ร่วมในโครงการวิจัย

ขอให้ท่านปฏิบัติดังนี้

1. ขอให้ท่านให้ตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง
2. หากท่านพบความผิดปกติระหว่างการเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านสามารถแจ้งผู้วิจัยได้ทันที

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมในโครงการวิจัยและความรับผิดชอบของผู้ทำวิจัย

การเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ ไม่มีอันตรายต่อร่างกาย เนื่องจากเป็นการใช้การตอบคำถามโดยใช้กระดาษ ท่านอาจจะได้รับความกระตือรือร้นใจเล็กน้อยจากการตอบแบบสอบถามดังกล่าว หากพบอันตรายที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมการวิจัยและพิสูจน์ได้ว่าท่านได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้วิจัยแล้ว ท่านจะได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมจากผู้วิจัยทันที และการลงนามในเอกสารให้ความยินยอมไม่ได้หมายความว่าท่านได้สละสิทธิทางกฎหมายตามปกติที่ท่านพึงมี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย ท่านสามารถติดต่อกับผู้ทำวิจัย คือนางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์ เบอร์โทรศัพท์ 098-935-1447 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ค่าใช้จ่ายของท่านในการทำวิจัย

ท่านสามารถเข้าร่วมการวิจัยโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ค่าตอบแทนสำหรับผู้เข้าร่วมวิจัย

ท่านจะไม่ได้รับเงินค่าตอบแทน หรือเงินชดเชยจากการเข้าร่วมการวิจัย

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การถอนตัวของท่านจะไม่มีผลต่อผลการเรียนรวมถึงผลกระทบในด้านอื่นๆของท่านแต่อย่างใด

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลที่ท่านนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยเฉพาะรหัสประจำโครงการของท่าน

จากการลงนามยินยอมของท่านผู้ทำวิจัย และผู้สนับสนุนการวิจัยสามารถเข้าไปตรวจสอบบันทึกข้อมูลของท่านได้แม้จะสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้วก็ตาม โดยไม่ละเมิดสิทธิของท่านในการรักษาความลับเกินขอบเขตที่กฎหมายและระเบียบกฎหมายอนุญาตไว้

หากท่านต้องการยกเลิกการให้สิทธิดังกล่าว ท่านสามารถแจ้งหรือเขียนบันทึกขอยกเลิกการให้คำยินยอม โดยส่งไปที่ นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 02-2564346, 02-2564298 ในเวลาราชการ

หากท่านขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะไม่ถูกบันทึกเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามข้อมูลอื่นๆ ของท่านอาจถูกนำมาใช้เพื่อการประเมินผลการวิจัย และ ท่านจะไม่สามารถกลับมาเข้าร่วมโครงการนี้ได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของท่านที่จำเป็นสำหรับการวิจัยไม่ได้ถูกบันทึกไว้

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 4/4

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมวิจัย ท่านจะมีสิทธิดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายเกี่ยวกับระเบียบวิธีของการวิจัย
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายใจที่จะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะได้รับทราบการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
5. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. ท่านจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถถอนตัวจากโครงการเมื่อใดก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยในโครงการวิจัยสามารถถอนตัวออกจากโครงการวิจัย โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น
7. ท่านจะได้รับเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย
8. ท่านจะได้รับโอกาสในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้สิทธิพลบังคับ ช่มชู้ หรือ การหลอกลวง

หากท่านมีข้อสงสัยหรือคำถามใดๆ เกี่ยวกับสิทธิของท่านเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านสามารถติดต่อสอบถามผู้วิจัยได้ตลอด 24 ชั่วโมงที่เบอร์โทรศัพท์ 098-935-1447 หรืออีเมล panitnart.t@hotmail.com หรือหากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกอานันท์มิตล ชั้น 3 โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2256-4493 ในเวลาราชการ หรืออีเมล medchulairb@chula.ac.th

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้
นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์

1

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นผู้ได้รับเชิญจากผู้วิจัยให้เข้าร่วมศึกษาในงานวิจัยเกี่ยวกับ การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนที่ท่านจะตกลงเพื่อเข้าร่วมการวิจัยดังกล่าว ขอเรียนให้ท่านทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตระดับปริญญาตรีทั้ง 4 ชั้นปี ในปีการศึกษาปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือและลดความวิตกกังวลของนิสิตต่อปัญหาดังกล่าว โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ผู้ทำวิจัยจะนำแบบสอบถามมาให้ท่าน ซึ่งท่านจะต้องเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและประเมินแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง รวมทั้งสิ้น 168 ข้อ แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน 18 ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบวัดความวิตกกังวลในการหางานทำ	จำนวน 25 ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน 10 ข้อ
ส่วนที่ 4 แบบสอบถามบุคลิกภาพ	จำนวน 60 ข้อ
ส่วนที่ 5 แบบวัดการเผชิญปัญหา	จำนวน 55 ข้อ

ระยะเวลาที่ท่านจะอยู่ในโครงการวิจัยคือ ประมาณ 30 - 40 นาที ท่านมีสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมครั้งนี้ รวมถึงสิทธิในการเลือกที่จะตอบแบบสอบถามในข้อที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ และบอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ทันที และการเข้าร่วมการศึกษาครั้งนี้ท่านจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ใดๆเป็นพิเศษทั้งสิ้น

ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามตามความเป็นจริง หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆที่ท่านสงสัยโดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น โดยกรุณาติดต่อที่ผู้วิจัยคือ นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์ โทร. 098-935-1447 หรือ panitnart.t@hotmail.com ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งยินดีให้คำตอบท่านทุกประการ

หากท่านมีข้อร้องเรียนปัญหาจริยธรรมการวิจัย ขอให้ติดต่อสำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย โทร. 0-2256-4493

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง อื่นๆ
2. อายุ _____ ปี
3. ชั้นปี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4
4. ความสามารถพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ดนตรี
 - กีฬา
 - ศิลปะ
 - อื่นๆ ระบุ
 - ไม่มี
5. รายได้ต่อเดือน _____ บาท
6. งานเสริมระหว่างเรียน
 - ไม่มี มี ได้แก่ สอนพิเศษ
 - (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) แพลและล่าม
 - อื่นๆ ระบุ
7. ลักษณะงานที่สนใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ล่าม/นักแปล/มัคคุเทศก์
 - นักเขียน/นักประพันธ์/บรรณาธิการ
 - ครู/อาจารย์
 - นักการทูต/ พนักงานกระทรวง
 - ฝ่ายบุคคล/เจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรม/พัฒนาบุคลากร
 - พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
 - อื่นๆ ระบุ
8. โรคประจำตัว
 - ไม่มี มี ระบุ

9. วิชาเอกที่กำลังศึกษา ภาษาตะวันตก (ฝรั่งเศส, เยอรมัน, สเปน, อิตาลี)

(หรือที่สนใจจะศึกษา สำหรับ ภาษาตะวันออก (จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลี, เอเชียใต้)

นิสิตชั้นปีที่ 1) ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ

เทคโนโลยีภาษาและสารสนเทศ

ประวัติศาสตร์

ปรัชญา

ภูมิศาสตร์

ศิลปการละคร

ยังไม่ทราบ

10. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)

ต่ำกว่า 2.00

2.00 – 2.99

3.00 – 3.24

3.25 – 3.59

3.60 – 4.00

11. คะแนน CU-TEP ครั้งที่ดีที่สุด _____ คะแนน

12. ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของท่านอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับคนทั่วไป

ไม่ดีเลย ไม่ค่อยดี ปานกลาง ค่อนข้างดี ดีมาก

13. ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้ของท่านอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับคนทั่วไป

ไม่ดีเลย ไม่ค่อยดี ปานกลาง ค่อนข้างดี ดีมาก

14. ท่านคิดว่าสถานการณ์ในการหางานทำในปัจจุบันเป็นอย่างไร

หางานยากมาก หางานยากปานกลาง หางานได้ไม่ยาก

15. ท่านคิดว่าสาเหตุที่คนทั่วไปหางานไม่ได้คืออะไร

- หางานที่ถูกใจไม่ได้
- เงินเดือนน้อย
- ไม่ทราบแหล่งงาน
- หน่วยงานไม่ต้องการ
- ขาดผู้สนับสนุน/เงินค้ำประกัน
- สอบเข้าทำงานไม่ได้
- อื่นๆ ระบุ

15. สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา

- อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

16. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน (บิดาและมารดา)

- น้อยกว่า 20,000 บาท
- 20,000 – 40,000 บาท
- 40,001 – 60,000 บาท
- 60,001 – 80,000 บาท
- 80,001 – 100,000 บาท
- มากกว่า 100,000 บาท

17. ท่านคิดว่าบิดามารดามีความคาดหวังในการหางานทำของท่านหรือไม่

- ไม่คาดหวังเลย ไม่ค่อยคาดหวัง คาดหวังปานกลาง ค่อนข้างคาดหวัง คาดหวังอย่างมาก

ส่วนที่ 2 แบบวัดความวิตกกังวลในการทำงานทำ

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านและพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกหรืออาการต่อไปนี้บ่อยครั้งมากน้อยในระดับใด เมื่อนึกถึงการหางานทำหรือเมื่อถูกถามถึงการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ (โปรดทำทุกข้อ)

ท่านมี <u>อารมณ์ความรู้สึก</u> ต่อไปนี้ บ่อยครั้งมากน้อยในระดับใด	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1. ลังเลในการตัดสินใจ					
2. หงุดหงิดเมื่อนึกถึงการหางานทำ					
...					
...					
...					
25. มีปัญหาเกี่ยวกับการนอน เช่น นอนไม่หลับ นอนหลับไม่สนิท นอน หลับยาก					

ส่วนที่ 3 มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าเป็นจริงสำหรับท่านเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ (โปรดทำทุกข้อ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. โดยทั่วไปฉันรู้สึกพอใจตนเอง				
2. บ่อยครั้งที่ฉันคิดว่าตัวเองไม่มีอะไรดีเลย				
...				
...				
10. ฉันมีความรู้สึกที่ดีกับตนเอง				

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามบุคลิกภาพ Big Five Inventory (BFI)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้เป็นจริงสำหรับท่านเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย

✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ (โปรดทำทุกข้อ)

ข้อความ	ไม่ตรง อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง ไม่ตรง	ตรง และไม่ ตรง พอๆกัน	ค่อนข้าง ตรง	ตรง อย่าง ยิ่ง
1. รู้สึกหดหู่บ่อยๆ					
2. ทำทุกอย่างตามแผนที่ตนเองวางไว้					
...					
60. เลี่ยงการโต้เถียงปรัชญา					

ส่วนที่ 5 แบบวัดการเผชิญปัญหา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้เป็นจริงสำหรับท่านเพียงใด เมื่อพบกับ สภาพการณ์ที่ยุ่งยากและเป็นปัญหาในชีวิต แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ (โปรดทำทุกข้อ)

ข้อความ	ไม่ทำเลย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ทำและไม่ ทำพอๆกัน	ทำ ค่อนข้าง บ่อย	ทำ บ่อย มาก
1. ฉันทลงมือแก้ไขที่สาเหตุของปัญหา					
2. ฉันทพยายามทำงานให้ทันตามกำหนด					
...					
55. ฉันทรู้สึกไม่สบาย					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ขออนุญาตใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง 1 ✓

TINAKON WONGPAKARAN <Tinakon.w@cmu.ac.th>
Thu 3/14/2019 12:17 PM
You ✓

ยินดีครับ สามารถทำหนังสือไปได้เลยครับ
อ ทินกร

From: [Panitnart Tiensirirerk](#)
Sent: 14/3/2562 19:01
To: [Tinakon.w@cmu.ac.th](#)
Subject: ขออนุญาตใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

เรียน อาจารย์ทินกร

ดิฉัน น.ส.พนิดนาฏ เทียนศิริฤกษ์ นิสิตสาขาวิชา สุขภาพจิต ภาควิชา จิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะขอใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 10 ข้อ ที่อาจารย์พัฒนามาจากแบบวัดของ Rosenberg เพื่อประกอบการทำวิจัยเรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการหางานทำของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตใช้แบบวัดดังกล่าว

ที่จว. 306 /2562

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10300

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒

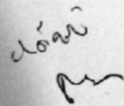
เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบประเมินความวิตกกังวลในการทำงานทำ
เรียน นางสาวปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล

ด้วย นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์เป็นนิสิตหลักสูตร วท.ม. สาขาสุขภาพจิต ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลในการทำงานทำของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งใช้แบบประเมินความวิตกกังวลในการทำงานทำ ในการเก็บข้อมูล นางสาวปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล โดยมี ผศ. นพ.ชัยชนะ นิมนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

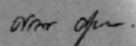
ในการนี้ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ได้ขออนุญาตให้นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์ ใช้แบบประเมินความวิตกกังวลในการทำงานทำซึ่งพัฒนาโดย นางสาวปิยะพรรณ เอื้ออริยะพานิชกุล เพื่อประโยชน์ในการทำวิจัยเรื่องดังกล่าว

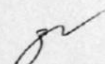
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

3 เมษายน ๒๕๖๒

พนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์
(นางสาว พนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์)
นิสิต วท.ม. สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ คุภะปิณฑร)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)
หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ / นางสาวพนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์
โทร/โทรสาร 0-22564298 , 0-22564346 , โทรศัพท์มือถือ 098-935-1447

Version 1.0 Dated 19 March 2019

ศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฟอร์มขอใช้มาตรการวัด

① เรียน คณบดี คณะจิตวิทยา

ข้าพเจ้า นางสาว พนิดา พงษ์พานิช เกียรตินิยม

นิสิตนักศึกษา เลขประจำตัว..... 617 42570 20 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

คณะ..... แพทยศาสตร์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ. พญ. ศิริ สักขะ ศุภนิติพร

อาจารย์ คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

ผู้สนใจ หน่วยงาน.....

ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 18/40 ถนน กัลปพฤกษ์ ซอย..... ตำบล/แขวง..... บางแค

อำเภอ/เขต..... บางแคจังหวัด..... กรุงเทพฯรหัสไปรษณีย์..... 10160

โทรศัพท์ที่ติดต่อได้..... 098-935-1447อีเมล..... panitnart.t@hotmail.com

มีความประสงค์จะขอใช้มาตรการวัด

ชื่อมาตรการ..... มาตรการวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ชื่อผู้พัฒนามาตรการ..... น.ส. กัญจิกา พรศรี

จากวิทยานิพนธ์/งานวิจัยเรื่อง..... บุคลิกภาพบนสถานการณ์ และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบใน

สถานการณ์ทนายการเกิดพินัยในกลุ่มคดีไม่คู่กันเคยกัน

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาของผู้พัฒนามาตรการ (ในกรณีที่มาจากวิทยานิพนธ์ โปรดระบุชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้พัฒนา

มาตรการ)..... รศ. ดร. ศักดา ศักดิ์ศิริปี พ.ศ. 2553

วัตถุประสงค์ของการใช้งาน โครงการทางจิตวิทยา การวิจัย วิทยานิพนธ์

การเรียนการสอน อื่น ๆ โปรดระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงนามผู้ขอใช้มาตรการ..... พนิดา พงษ์พานิช

วันที่..... 20 / 11 / 2562.....

② อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้ขอใช้มาตรการ (ในกรณีที่ผู้ขอใช้มาตรการเป็นนิสิตนักศึกษา) .... ลงนาม..... <u>.....</u> วันที่..... <u>20 / 11 / 2562</u>.....	③ ศูนย์ประเมินทางจิตวิทยาตรวจสอบ ☒ สมควรดำเนินการ ☐ ไม่สมควรดำเนินการ เพราะ..... ..... ลงนาม..... <u>ธัญธิดา สุขธนะ</u> วันที่..... /
④ อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้พัฒนามาตรการ (ในกรณีที่เป็นวิทยานิพนธ์) / เจ้าของผลงาน (ในกรณีที่เป็นงานวิจัย) ☒ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต เพราะ..... .... ลงนาม..... <u>.....</u> วันที่..... <u>15 / 11 / 62</u>.....	⑤ คณบดี คณะจิตวิทยา ☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ .... ลงนาม..... <u>.....</u> วันที่..... <u>16 ส.ค. 2562</u>.....

ศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฟอร์มขอใช้มาตรการวัด

① เรียน คณบดี คณะจิตวิทยา

ข้าพเจ้า น.ส.พนิตานุกูล เกียรติศิริภักษ์
 นิสิตนักศึกษา เลขประจำตัว 017 425710 30 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อาจารย์ที่ปรึกษา รศ. พญ. ศิริลักษณ์ คุณปัทมา
 อาจารย์ คณะ มหาวิทยาลัย
 ผู้สนใจ หน่วยงาน
 ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 18140 ถนน กัลปพฤกษ์ ซอย - ตำบล/แขวง บางแค
 อำเภอ/เขต บางแค จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10160
 โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ 098 - 935 - 1447 อีเมล panitnant + @hotmail.com
 มีความประสงค์จะขอใช้มาตรการวัด
 ชื่อมาตรการ แขนงวิชาการ เภสัชวิทยา ชื่อผู้พัฒนามาตรวัด น.ส. เปรมาพร สันต์ผล
 จากวิทยานิพนธ์/งานวิจัยเรื่อง การปรับตัว กลวิธีการ เภสัชวิทยา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของนักศึกษาชั้นปี 4
 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาของผู้พัฒนามาตรวัด (ในกรณีที่มาจากวิทยานิพนธ์ โปรดระบุชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้พัฒนา
 มาตรการ) รศ. สุภาภรณ์ โคตรจรัส ปี พ.ศ. 2545
 วัดผลกระทบของการใช้งาน โครงการทางจิตวิทยา การวิจัย วิทยานิพนธ์
 การเรียนการสอน อื่น ๆ โปรดระบุ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงนามผู้ขอใช้มาตรการ พนิตานุกูล เกียรติศิริภักษ์
วันที่ 20 / 5 / 2562

② อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้ขอใช้มาตรการ (ในกรณีที่ผู้ขอใช้มาตรการเป็นนิสิตนักศึกษา) ลงนาม <i>nmr of</i> วันที่ 20 / 5 / 2562	③ ศูนย์ประเมินทางจิตวิทยาตรวจสอบ ☒ สมควรดำเนินการ ☐ ไม่สมควรดำเนินการ เพราะ..... ลงนาม <i>ธัญฉิก ขจรวัฒน</i> วันที่ .. / .. / ..
④ อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้พัฒนามาตรวัด (ในกรณีที่ เป็นวิทยานิพนธ์) / เจ้าของผลงาน (ในกรณีที่ เป็นงานวิจัย) ☒ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต เพราะ..... ลงนาม <i>Ab อนุ (11ค6)</i> วันที่ 22 มี.ค. / 62	⑤ คณบดี คณะจิตวิทยา ☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ ลงนาม วันที่ 22 มี.ค. 2562

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พนิตนาฏ เทียนศิริฤกษ์
วัน เดือน ปี เกิด	5 สิงหาคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	18/40 หมู่บ้านซีรินกัลปพฤกษ์ ถนนกัลปพฤกษ์ แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY